

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

แนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงในสังคมอย่างรวดเร็วทำให้เกิดปัญหาการกระทำผิด และการก่ออาชญากรรมมีรูปแบบที่รุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น ผลกระทบเหล่านี้มีทั้งส่งผลกระทบต่อคนส่วนน้อย แต่บางอย่างก็ส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนมาก เด็กและเยาวชนเป็นผลผลิตที่มีค่าของสังคม เพราะเด็กเหล่านี้จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต

การแสดงพฤติกรรมต่างๆของเด็กนั้นย่อมมีเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมออกมา วัยเด็กย่อมถือว่าเป็นวัยที่สำคัญในการพัฒนาอารมณ์ ความคิด การอยู่ร่วมกันในสังคม แต่จากปัจจุบันผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจที่ฝืดเคือง สภาพความเป็นอยู่ของคนในสังคมและครอบครัวเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง รวมไปถึงการที่ต้องเผชิญปัญหาทางด้านสังคมอย่างมากมาจากการที่ต้องต่อสู้แข่งขันในสังคมในปัจจุบันมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านจริยธรรม ค่านิยม และวัฒนธรรมที่เป็นไปของคนในสังคมเริ่มมีการเปลี่ยน เช่น ลักษณะครอบครัว ความละเอียดรอบคอบ อบอุ่น ความเป็นกันเอง ความมีวินัย ลักษณะนิสัย เทคโนโลยี สภาพบ้านเมืองเป็นต้น จนกระทั่งรูปแบบการกระทำผิด ทำให้เกิดคำถามว่าอะไรเป็นมูลเหตุที่มีความโน้มเอียงที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ต่างๆ

การเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นปรากฏการณ์ที่เป็นตัวชี้วัดของแนวโน้มการกระทำผิด เพราะผู้ที่ได้ถูกนิยามว่ามีการเบี่ยงเบนมักอยู่ในฐานะที่สังคมได้ตีตราว่ากระทำผิด ความผิด เช่น คนขี้เหล้า ฆาตกร อาชญากรทางเพศ เป็นต้น หรือถ้าจะพูดรวมๆกันไปแล้วก็ได้แก่คนเลวประเภทต่างๆ มีทั้งที่ใช้ความรุนแรงเป็นภัยอันตราย จิตธรรมไม่สมบูรณ์ ไร้ศีลธรรม หยาบช้ำ และอะไรหลายอย่างที่คล้ายกัน พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ เป็นปรากฏการณ์สากล คนเราไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนย่อมมีกฎระเบียบของสังคมวางไว้ให้คนในสังคมปฏิบัติ แต่กระนั้นการเบี่ยงเบนก็ยังเป็นสิ่งที่แฝงอยู่ในการจัดระเบียบของสังคม ทั้งที่เป็นการเบี่ยงเบนที่ไม่ถูกเปิดเผยหรืออาจถูกประณามเป็นที่รู้กันทั่วในสังคม

ในฐานะที่อาชญากรรมเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนอย่างหนึ่งอาชญากรรมก็ย่อมมีประโยชน์ หรือมีหน้าที่ต่อสังคมดังที่ได้กล่าวมาข้างบนนี้ต้องหมายความว่าอาชญากรรมต้องมีอยู่เพียงจำนวนหนึ่งมีปริมาณอยู่ในระดับที่ผู้คนรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน หรือรู้สึกว่าจะทนรวมอยู่กันได้กับอาชญากรรมจำนวนนั้นหากมีมากเกินไปก็ย่อมทนไม่ได้ จะก่อความเดือดร้อนขึ้นโดยทั่วไป จึงเป็นหน้าที่ของสังคมที่ต้องควบคุมแบบไม่เป็นทางการคือใช้จารีตประเพณี ใช้ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล เช่น การไม่คบค้าสมาคม การนิทาว่าร้าย เป็นต้น หรือจะควบคุมแบบเป็นทางการ คือมีกฎหมายบังคับมีเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย มีการทำงานอย่างเป็นระบบ (อรรถพ, 2542: 11)

การที่จะศึกษาการเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นการศึกษาสิ่งที่กว้าง เพราะการเบี่ยงเบนเป็นสิ่งที่คนในสังคมกำหนดไว้ ตัวแปรที่สามารถทำให้ความเข้าใจว่ามีความเบี่ยงเบนนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยหลายอย่างเช่น สถานที่ เวลา วัฒนธรรม ประเพณี เป็นต้น กล่าวคือในบางสังคมพฤติกรรมการมีภรรยาไม่ได้อาจเป็นสิ่งที่ยอมรับได้เป็นเรื่องปกติ หรือในบางช่วงเวลาหนึ่งในอดีต การที่ผู้หญิงจะมีความกล้าแสดงออกกลับถูกมองว่าเป็นสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ หรืออาจเรียกว่ามีการเบี่ยงเบน

อาชญากรรมในปัจจุบันก็ได้ชื่อว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนอันนำไปสู่การกระทำความผิด อาชญากรรมส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมานั้น มีผลให้เกิดความสูญเสียมากมายทั้งตัวผู้กระทำความผิดเองซึ่งอาจขาดอิสรภาพ ครอบครัวผู้กระทำความผิดที่มีผลทางด้านจิตใจ รวมไปถึงตัวผู้เสียหาย กฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันถือได้ว่าการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับยุคสมัยและให้มีความรัดกุมเป็นไปตามหลักสากลมากขึ้น แต่ถึงกระนั้นกฎหมายก็จะมีผลรุนแรงในการลงโทษมากขึ้นเท่าใดนั้นก็ยังไม่สามารถควบคุมอัตราการกระทำความผิดในลดน้อยลงไปได้นัก เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่พอเป็นสาเหตุที่ทำให้คนเรามีแนวโน้มของการเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนในการกระทำความผิดมักเกิดจากการมีการเบี่ยงเบนในด้านต่างๆ เช่น ด้านอารมณ์ ด้านพฤติกรรม เพศ เป็นต้น ซึ่งสาเหตุที่กล่าวมานี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่เกิดขึ้นกับผู้กระทำความผิดอื่นๆ

เป็นที่ทราบกันอยู่กันคืออยู่แล้วว่า การกระทำความผิดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอยู่ตลอดเวลาการป้องกันมิให้บุคคลกระทำความผิด ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรกระทำมากกว่าที่จะมาแก้ไขภายหลังจากที่ได้กระทำความผิดไปแล้ว การป้องกันที่จะกระทำให้ได้ผลคืออย่างยิ่งประการหนึ่ง คือ การป้องกันเริ่มตั้งแต่บุคคลนั้น ยังอยู่ในวัยเด็ก เด็กที่มีปัญหาไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ หรือด้านความประพฤติ ล้วนมีแนวโน้มที่จะประกอบอาชญากรรมได้ง่ายกว่าเด็กที่ไม่มีปัญหา เพราะเด็กที่มี

ปัญหาเหล่านี้มักจะใช้การกระทำความผิดหรือการเป็นอาชญากรเป็นทางออกสุดท้ายในกาแก้ปัญหาของของตัวเอง เราควรเริ่มในการแก้ปัญหาของเด็กเหล่านี้ก่อนที่จะสายเกินไป ควรมีการศึกษาสาเหตุที่เป็นตัวกระตุ้นหรือมีอิทธิพลมากพอที่จะเป็นต้นเหตุทำให้เกิดการกระทำผิดของเด็ก เพื่อเป็นแนวทางให้เด็กที่จะอยู่ในสังคม และทำให้เด็กเหล่านั้นมีชีวิตเป็นปกติสุขเหมือนเด็กอื่น

ปัญหาที่น่าสนใจก็คือ เมื่อการป้องกันเป็นหนทางที่ดีกว่าการแก้ไขภายหลัง ประเด็นการป้องกันการเบี่ยงเบนว่ามีสาเหตุใดบ้างที่กระตุ้นหรือเป็นปัจจัยทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่คาดหวังเนื่องจากพฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นโทษต่อสังคมมากกว่าเป็นประโยชน์ต่อสังคมของ ซึ่งมีสาเหตุ อาทิ เช่น สาเหตุที่มาจากตัวเด็กเอง สาเหตุจากครอบครัว จากโรงเรียน กลุ่มเพื่อน การอบรมสั่งสอน และสาเหตุจากชุมชนและสภาพแวดล้อม เป็นต้น เพื่อผลการวิจัยนี้จะนำไปเป็นประโยชน์ในการศึกษาการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์และพฤติกรรม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในแนวโน้มของการกระทำผิด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการเลี้ยงดูบุตรเพื่อไม่ให้มีการเบี่ยงเบนทางด้านอารมณ์และพฤติกรรม
2. ผลการวิจัยจะทำให้เราทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์และพฤติกรรมของเด็กนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนออเงิน กรุงเทพมหานคร ศึกษาในช่วงระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนธันวาคม ปีการศึกษา 2548

2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (ซึ่งได้แก่ เพศ จำนวนพี่น้อง ลำดับการเกิด อาชีพผู้ปกครอง ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง รายได้ครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู สภาพครอบครัว แหล่งที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน) กับตัวแปรตาม คือ การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ และการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

นิยามศัพท์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการจำกัดความหมายของคำศัพท์เพื่อเป็นแนวทางให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ได้แก่

การเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ พฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม

การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ หมายถึง การแสดงออกทางด้านอารมณ์ที่ไม่เป็นที่พึงปรารถนา ให้บุคคลแสดงออกมา

การเบี่ยงเบนทางด้านพฤติกรรม หมายถึง การแสดงออกทางกาย ซึ่งเป็นการแสดงออกโดยสังคมไม่ยอมรับ

เด็ก หมายถึง เด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา 4-6 โรงเรียนออเงิน กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2548

บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกมาให้เห็นเด่นชัด แตกต่างไปจากคนอื่น ๆ

พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมาทางกาย สามารถสังเกตเห็นได้ด้วยบุคคลอื่น

แรงจูงใจ หมายถึง แรงกระตุ้นทางจิตใจที่ช่วยให้บุคคลเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นพลังภายในที่ทำให้เกิดพฤติกรรม

สิ่งแวดล้อม หมายถึง สภาพภายนอกซึ่งแยกออกจากตัวบุคคลได้ หรือสิ่งเร้าต่างๆ ที่เกี่ยวกับตัวบุคคล ทำให้คนๆ นั้นมีการกระทำต่างๆ ได้

สติปัญญา หมายถึง ความสามารถในการใช้การคิดแบบเป็นเหตุเป็นผล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

สิ่งเร้า หมายถึง ตัวการที่ทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาได้ตอบออกมา

อารมณ์ หมายถึง การตอบสนองสิ่งกระตุ้นด้วยอาการที่รู้ตัว หรือเป็นสภาพของคนเราในระหว่างได้รับผลกระทบกระเทือน

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การศึกษาวิจัยพฤติกรรมเบี่ยงเบนด้านอารมณ์และพฤติกรรมนี้ ศึกษากรณีเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนออเงิน กรุงเทพมหานคร มีแนวคิด เอกสารและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. แนวความคิดและทฤษฎี
2. สาเหตุการกระทำความผิด
3. แนวโน้มในการกระทำความผิด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

สนธยา (2545: 51 อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526: 171) นักสังคมวิทยาได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน (Deviant Behavior) เอาไว้แตกต่างกันออกไปใน 4 ลักษณะ คือ ความหมายในลักษณะตายตัว ความหมายเชิงสถิติ ความหมายเชิงตราประทับและความหมายในเชิงสัมพัทธ์

ความหมายในลักษณะตายตัว ให้ความหมายว่า พฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม

ความหมายเชิงสถิติ ให้ความหมายว่า เป็นการเบี่ยงเบนหรือแปรปรวนออกจากบรรทัดฐานทางสังคมโดยเฉลี่ยของพฤติกรรมโดยถือว่าวิถีทางใดก็ตามที่คนส่วนใหญ่กระทำคือวิถีทางที่ถูกต้อง

ความหมายในเชิงตราประทับ (Label) ให้ความหมายโดยยึดถือผลของการใช้กฎเกณฑ์และบทลงโทษของผู้อื่นต่อผู้ “ละเมิด” ซึ่งถูกประทับตราว่าเป็น “ผู้เบี่ยงเบน” ได้สำเร็จ พฤติกรรมเบี่ยงเบน คือ “พฤติกรรมที่ถูกประทับตราว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยหน่วยควบคุม

ทางสังคม” ดังนั้น พฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงเป็นพฤติกรรมที่คนอื่นรับรู้ก่อนและองค์การควบคุมทางสังคมอย่างเป็นทางการมีปฏิกิริยาต่อพฤติกรรมนั้นๆ ในฐานะที่เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน

ความหมายในเชิงสัมพัทธ์ (Relative) กล่าวว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบนเป็นสถานการณ์ที่ก่อขึ้นโดยกลุ่มคนในสังคมซึ่งเป็นผู้สร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมาและได้ทำการลงโทษพฤติกรรมบางชนิด การกระทำโดยตัวของมันเองไม่ได้ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมหรือศีลธรรม เบี่ยงเบนหรือไม่ เบี่ยงเบนการประเมินตัดสินของกลุ่มต่อพฤติกรรมหนึ่งๆ ไม่ใช่ตัวพฤติกรรมเองที่เป็นตัวกำหนด และให้นิยามเบี่ยงเบน ดังนั้น ตัวแปรที่สำคัญในการพิจารณาการเบี่ยงเบนก็คือคนอื่น เนื่องจากเขาเหล่านั้นเองเป็นผู้ตัดสินว่าการกระทำใดที่เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน

เสริน (2527) กล่าวถึง การเบี่ยงเบน หมายถึง การผิดไปจากบรรทัดฐาน (อย่างใดอย่างหนึ่ง) เป็นอันมาก และในอีกความหมาย หมายถึง ความประพฤติดีที่คนในกลุ่มหนึ่งพิจารณาแล้ว เห็นว่าเป็นอันตรายหรือน่าอายหรือบาดเจ็บหยาบคาย จนต้องจัดการเอาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

การเบี่ยงเบนไม่ใช่คุณสมบัติที่ติดอยู่กับความประพฤติประเภทหนึ่งใดโดยเฉพาะแต่เป็นคุณสมบัติที่ผู้รู้เห็นโดยตรงหรือโดยอ้อมได้กำหนดให้ การเรียนรู้ว่าผู้พบเห็นมีปฏิกิริยาต่อมัน ยึดถือมาตรฐานอะไรบ้าง จึงเป็นหนทางเดียวเท่านั้นที่ผู้สังเกตจะสามารถบอกได้ว่าพฤติกรรมแบบนั้นเป็นความเบี่ยงเบนหรือไม่

จากคำนิยามและแนวทางการมองเราสามารถได้องค์ประกอบของพฤติกรรมเบี่ยงเบนตามนี้ต่อไปนี้ คือ (เสริน, ม.ป.ป.: 127)

1. เป็นปรากฏการณ์ที่มีลักษณะสัมพัทธ์ ซึ่งหมายความว่า เป็นเรื่องที่แตกต่างกันไปได้ตามกาลเวลา สถานที่และแวดวงทางสังคม

2. เป็นเรื่องของจิตวิสัย ทั้งนี้เพราะการคำนึงถึงและมีปฏิกิริยาต่อมันในทางหนึ่งโดยเฉพาะเท่านั้น ที่จะทำให้มันมีอยู่ในโลกสังคม ถ้าฟังแต่การละเมิดหรือขัดแย้งกับกฎหรือบรรทัดฐานทางสังคมที่เป็นนามธรรมเท่านั้นยังไม่พอ

3. ลักษณะทางจิตวิสัยดังกล่าวในข้อ 2 ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ต่างคนต่างคิด ต่างคนต่างวินิจฉัย และมีปฏิกิริยากันไปตามอำเภอใจ แต่เป็นเรื่องที่ขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานที่กลุ่มสังคม หน่วยสังคม ชุมชน หรือสังคมรวมยึดถืออยู่ในขณะที่ทำการวินิจฉัยนั้น

4. เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นอยู่กับการประเมินค่าไปในทางลบ สิ่งที่ทำให้มันเป็นจริงขึ้นมาก็คือ เมื่อคนอื่นมาพบเห็นหรือรู้เห็นแล้ววินิจฉัยมันได้อย่างไร

5. เป็นเรื่องของความน่าจะเป็น (ตามความหมายของในวิชาสถิติศาสตร์) กล่าวคือ จะต้องคำนึงถึงโอกาสที่การกระทำอย่างหนึ่งจะถูกมองหรือถูกเรียกว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน และ ถูกแข่งขันได้มากเมื่อมีผู้พบเห็น

แบบของพฤติกรรมเบี่ยงเบน สามารถแบ่งออกได้ดังนี้ (จันง, 2530: 167-169)

1. การกระทำเบี่ยงเบน (deviant act)

1.1 อาชญากรรม คือ การกระทำผิดกฎหมายอาชญากรรม เช่น ฆ่าคนตาย ลักทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย ข่มขืน ปลอมหนังสือ หมิ่นประมาท เป็นต้น นอกจากนั้นอาชญากรรมยังหมายถึง การดเว้นกระทำตามกฎหมายอาญาด้วย เช่น ไม่ยอมเสียภาษี ไม่ยอมเกณฑ์ทหาร เป็นต้น ผู้ฝ่าฝืน ได้รับโทษตามกฎหมายได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน

อาชญากรรมยังแบ่งออกเป็นอาชญากรรมเป็นครั้งคราวแล้วแต่โอกาสจะอำนวยให้ กระทำได้ อาชญากรรมเป็นนิสัยซึ่งมักจะเป็นผู้ใหญ่ที่ก่ออาชญากรรมอยู่เป็นประจำติดเป็นนิสัย จนเห็นเป็นธรรมดาไปแล้ว และอาชญากรรมอาชีพได้แก่พวกที่เชื่อว่าอาชญากรรมคืออาชีพของเขา รายได้ในการดำรงชีวิตมาจากการประกอบอาชญากรรมทั้งสิ้น

1.2 การเบี่ยงเบนทางเพศ เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ เช่น รักร่วมเพศ ซึ่งได้แก่ homosexuality และ lesbianism โสเภณีและการมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างสายโลหิตเดียวกัน (incest) กฎหมายที่ควบคุมการเบี่ยงเบนทางเพศจะแตกต่างกันไปแต่ละประเทศหรือสังคม เช่น บางแห่งอนุญาตให้มีโสเภณีหรือการแต่งงานระหว่างผู้ที่สายโลหิตเดียวกันได้ บางแห่งไม่อนุญาต

1.3 การฆ่าตัวตาย (suicide) บุคคลที่ฆ่าตัวตายส่วนใหญ่มักจะมีอาการจิตไม่ปกติ (insanity) หรือเป็นโรคประสาท (neurosis) หรืออาจเกิดขึ้นกับคนปกติแต่ได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจหรือผิดหวังกับชีวิตอย่างรุนแรง เช่น ผิดหวังในการสอบ เสียการพนัน ถูกฟ้องล้มละลาย ตกงาน เป็นต้น

2. นิสัยเบี่ยงเบน (deviant habits)

เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากอุปนิสัยใจคอของบุคคล และความเคยชินที่ไม่สามารถขจัดออกไปได้ เช่น การดื่มสุรา การเล่นพนัน เป็นต้น พฤติกรรมดังกล่าวถ้ากระทำเพื่อความสนุกหรือเพื่อสังคมและกระทำนานๆครั้ง โดยไม่คิดเป็นนิสัย เราก็ไม่จัดว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนมีคนจำนวนไม่น้อยที่ทดลองดื่มสุรา ทดลองยาเสพติดหรือลองเล่นการพนันแล้วเกิดติดใจ กระทำจนเกิดเป็นนิสัยก็มีเช่นกัน ซึ่งก่อเป็นปัญหาสังคมในที่สุด

3. การเบี่ยงเบนทางจิต (deviant psychology)

ในสังคมปัจจุบันมีคนเป็นจำนวนมากที่ประสบกับปัญหาเกี่ยวกับปัญหาความพิการทางจิตหรือเป็นโรคประสาท มีความตึงเครียดทางอารมณ์มาก ซึ่งนำไปสู่ปัญหาอย่างหนึ่งทางสังคม นอกจากนี้ยังมีคนอีกจำนวนไม่น้อยที่เป็นผู้ใหญ่แล้ว แต่วุฒิภาวะทางอารมณ์ยังไม่เจริญเต็มที่ เช่น ไม่กล้าตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง ต้องคอยคำแนะนำหรือการตัดสินใจจากผู้อื่นเป็นประจำ บางคนมีความกลัวในบางสิ่งซึ่งคล้ายกับนิสัยของเด็ก เช่น กลัวการข้ามถนน กลัวหลงทาง กลัวหมูกกลัวหนู ฯลฯ ลักษณะดังกล่าวถือเป็นความผิดปกติทั้งสิ้น ในสภาพสังคมอาจกล่าวได้ว่าแทบทุกคนเป็นโรคจิต โรคประสาทกันบ้างไม่มากก็น้อย

4. วัฒนธรรมเบี่ยงเบน

เป็นพฤติกรรมที่กลุ่มคนยึดถือวิถีชีวิตผิดแผกไปจากคนอื่นทั่วไปในสังคม หรือพวกที่ต่อต้านวัฒนธรรมของคนส่วนใหญ่ เช่น พฤติกรรมของกลุ่มฮิปปี้ พวกกลุ่มลัทธิศาสนาใหม่ พวกอนาธิปไตย พวกฟุ้งๆ เป็นต้น

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเบี่ยงเบน

ทฤษฎีทางชีววิทยา

ทฤษฎีทางชีววิทยาเป็นทฤษฎีที่อธิบายลักษณะทางชีวภาพของมนุษย์กับความสัมพันธ์ของการเป็นอาชญากรรม

Lomboso (1965 อ้างถึงใน สนธยา, 2554: 256) กล่าวว่า อาชญากรมักมีรูปร่างแข็งแรง ลำสัน ไหล่หนา ตาลอกแตก ผมสีแดง ท่าที่ก้าวร้าว

J. Cob (1972 อ้างถึงใน สนธยา, 2545: 257) ได้ศึกษาโครโมโซมของอาชญากร เมื่อปี ค.ศ. 1965 พบว่าอาชญากรจะมีโครโมโซมผิดปกติกว่าคนทั่วไป กล่าวคือ มีโครโมโซม y มากกว่าหนึ่งเป็น XYY จึงมักจะมีลักษณะผิดปกติ เช่น ก้าวร้าว อารมณ์หึงและมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ในทำนองเดียวกันกับพวกผิดปกติทางเพศเกิดจากมีโครโมโซมของอีกเพศหนึ่งเพิ่มขึ้น เช่น หญิงที่ผิดปกติทางเพศปกติจะมีโครโมโซม XXY จึงรักร่วมเพศเดียวกัน

เด็กบางคนมีสภาพทางด้านร่างกายที่ผิดปกติไป เป็นต้นว่า ปัญญาอ่อน จิตใจบกพร่อง อันเป็นผลร้ายต่อเด็ก เพราะจะทำให้เด็กไม่สามารถใช้สติปัญญาไตร่ตรอง ขยับยั้ง หรือหักห้ามใจ ต่อสิ่งชั่วๆต่างๆ นอกจากนี้ อาจเกิดจากความผิดปกติจากโครโมโซม อันมีผลทำให้พฤติกรรมที่ดูผิด กระด้าง ก้าวร้าว มีความรู้สึกที่เป็นลบและเป็นปฏิกิริยาต่อสังคม

เด็กวัยเรียนมีการพัฒนาทางด้านสังคมเป็นสำคัญ มีการเรียนรู้หลายอย่าง เช่น การปรับตัวกับผู้อื่น การเรียนรู้วิชาชีพพื้นฐานต่างๆ รับผิดชอบตนเอง การแสดงออก ฝึกควบคุมตนเองให้เหมาะสม การรู้จักคิดด้วยเหตุผล เด็กวัยนี้เริ่มแสดงแนวโน้มของลักษณะบุคลิกภาพให้เห็นเด่นชัด

ทฤษฎีบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของมนุษย์ ความรู้เกี่ยวกับบุคลิกภาพจะช่วยทำให้สามารถเข้าใจพฤติกรรมของแต่ละบุคคลนั้นๆได้ ในการจะเลือกกระทำพฤติกรรมอันที่จะ

ตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่จำเป็นจะต้องเลือกในขณะนั้น หากบุคคลนั้นมีโครงสร้างทางบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ทางด้านบวก มีสุขภาพจิตที่ดี ได้รับการปลูกฝังอย่างดีทางด้านศีลธรรม คุณธรรม วัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามจากบิดามารดา เมื่อมาอยู่ในเหตุการณ์ที่ต้องตัดสินใจเลือก แนวโน้มในการตัดสินใจจะออกมาในรูปการยับยั้งชั่งใจอันมีส่วนชะงักหรือหยุดยั้งการกระทำสิ่งที่ไม่ดีหรือเป็นความผิดลงได้

ศรีธรรม (2535: 14) ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่าลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกซ้ำๆ เพื่อตอบสนองและปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม

Cather (ม.ป.ป. อ้างใน โสภา ชปิลมันน์, 2536: 6) ได้ให้ความหมายของคำว่าบุคลิกภาพไว้ว่า บุคลิกภาพเป็นสิ่งที่สามารถอ่าน หรือคาดคะเนได้จากการกระทำของแต่ละบุคคลในการที่จะกระทำพฤติกรรมหากไปตกอยู่ในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

Lerwin (ม.ป.ป. อ้างใน โสภา ชปิลมันน์, 2536: 6) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อบุคคลนั้น บุคลิกภาพของบุคคลจะเป็นเช่นใด ย่อมแล้วแต่การที่บุคคลรับรู้และตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้น

ในขณะที่นักจิตวิทยากล่าวถึงบุคลิกภาพ จุดแรกที่เกี่ยวข้อง คือ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและอุปนิสัยที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลที่สามารถแยกให้เห็นได้ บุคลิกภาพมีความหมายครอบคลุมหลายเรื่อง และมีผลต่อการกระทำพฤติกรรมของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นในทางด้านบวกและทางด้านลบ

ความหมายของบุคลิกภาพตามแนวคิดของนักจิตวิทยาโดยทั่วไปหมายถึง ลักษณะนิสัยในการกระทำพฤติกรรม หรือหมายถึง รูปแบบความนึกคิดที่กำหนดการปรับตัวของคนที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ

แนวความคิดของกลุ่มจิตวิเคราะห์ (นพมาศ, 2546)

การจัดกลุ่มทฤษฎีของบุคลิกภาพนั้น เป็นการจัดแบบเดียวกับทางชีววิทยาหรือทางพฤกษศาสตร์คือ จัดโดยดูความคล้ายกันของลักษณะการทำความเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ เพราะฉะนั้น

ในแนวความคิดเช่นนี้ นักทฤษฎีบางคน และตำราจิตวิทยาบางเล่มจะปฏิเสธการจัดกลุ่ม เพราะเห็นว่านักทฤษฎีแต่ละคนนั้นมีแนวโน้มความคิดเห็นไม่เหมือนกัน

ลักษณะสำคัญของนักทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ร่วมกันคือ

1. แนวความคิดในการกำหนดว่า จิตไร้สำนึกเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมมากกว่าจิตสำนึก
2. ประสบการณ์ในวัยเด็กมีความสำคัญต่อการพัฒนาการของบุคคล ส่วนมากมักจะกำหนดว่า ประสบการณ์ก่อนวัย 6 ขวบ เป็นวัยที่มีความสำคัญมากที่สุด

แนวความคิดของกลุ่มพฤติกรรมนิยม (พิสมัย และคณะ, 2528: 37-39)

กลุ่มพฤติกรรมนิยมเป็นกลุ่มนักจิตวิทยาที่มองดูการกระทำของมนุษย์ในแง่ที่เป็นรูปธรรม (Concrete) ว่าจะต้องเป็นสิ่งที่สัมผัสได้ มีคำจำกัดความเชิงปฏิบัติการ (Operational definitions) อย่างแน่นอน การเกิดของบุคลิกภาพในแนวความคิดของนักจิตวิทยากลุ่มนี้ คือ การรวมตัวของพฤติกรรมย่อยๆ เพราะฉะนั้นทฤษฎีการเสริมแรง และทฤษฎีการวางเงื่อนไขจึงเป็นแนวความคิดที่ถูกนำมาใช้ในการเกิดบุคลิกภาพ

นักจิตวิทยา 2 คน คือ Dollard และ Miller เป็นผู้กำหนดว่า แนวความคิดของการเสริมแรงนั้น สามารถนำเอาอธิบายการเกิดของบุคลิกภาพได้ว่า การเกิดของบุคลิกภาพประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ

1. แรงขับ (drive) การที่บุคคลจะมีพฤติกรรม บุคคลจะต้องมีแรงขับทางร่างกายหรือแรงขับทางจิตใจ ซึ่งจะทำให้บุคคลเกิดความกระสับกระส่าย
2. สิ่งชี้แนะ (Cue) ก่อนที่บุคคลจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าใด ลักษณะสำคัญของสิ่งเร้า เช่น ขนาด สี กลิ่น จะเป็นสิ่งชี้แนะว่าบุคคลควรจะตอบสนองอย่างไร ทั้งนี้โดยอาศัยประสบการณ์เดิมที่ได้รับการเสริมแรงมา
3. การตอบสนอง (response) การตอบสนองอาจจะเป็นการตอบสนองภายใน (r) หรือ

การตอบสนอง (R) คอลลาร์ด และมิลเลอร์ เห็นว่าการตอบสนองภายในนำไปสู่การตอบสนองภายนอก ($r \rightarrow R$) การตอบสนองภายในนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในจิต จึงเรียกว่า กระบวนการทางจิต (mental process)

4. การเสริมแรง (reinforcement) การได้รับการเสริมแรง คือ การลดภาวะความเครียด (drive – reduction) ให้อยู่ในภาวะสมดุลทำให้บุคคลเกิดความสุข

แนวความคิดเชิงมนุษยนิยม

กลุ่มแนวความคิดเชิงมนุษยนิยมมีความชื่นชมในธรรมชาติของมนุษย์ว่า มนุษย์มีธรรมชาติที่ดี ธรรมชาติที่ดีนี้ ได้แก่ ความต้องการพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น แนวความคิดนี้ แสดงแนวคิดแสดงออกได้ชัดเจน 2 แนวความคิดด้วยกันคือ

แนวคิดของ Abraham Maslow แนวความคิดนี้มีลักษณะที่สำคัญ คือ (ถวิล, 2543: 18)

1. การที่แรงขับทางกายมีความต่อเนื่องกับแรงขับทางใจ
2. ถ้าแรงขับใด หรือในระดับใดไม่ได้รับการตอบสนองอย่างเหมาะสม (optimum) บุคลิกภาพของบุคคลจะไม่มีการพัฒนาได้ต่อไป
3. แรงขับที่สำคัญที่สุด คือ Self Actualization

Self Actualization (จิราภา, 2544: 340) เป็น need ขั้นสูงของมาสโล ซึ่งหมายถึงความต้องการที่จะได้แสดงความสามารถ เป็นการบรรลุศักยภาพ อย่างต่อเนื่องเป็นกระบวนการที่ทำให้บุคคลได้เป็นผู้ที่ตัวเองควรเป็น และได้ทำในสิ่งที่ทำได้

แนวความคิดของ Carl Rogers

ในแนวความคิดของจิตวิทยา ความสำคัญของอัตตา (Self) การกำหนดการรับรู้กำหนด

การกระทำ เป็นเรื่องที่ได้กล่าวถึงกันมานาน เช่น มีการกล่าว Ego ก็คือ Self หรือมีการพูดถึงการเกิดของ Self ในเรื่องว่าเป็นผลจากประสบการณ์ หรือสนามแห่งปรากฏการณ์ (Phenomenal field) ในที่นี้จะกล่าวอ้างแนวความคิดของโรเจอร์ (Carl Rogers: 1961) ซึ่งพูดในเรื่องของมนุษย์ ดังนี้ว่า มนุษย์มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. มนุษย์มีศักดิ์ศรีและมีเกียรติยศ
2. มนุษย์มีการรับรู้ในลักษณะเป็นอัตนัย และมีโลกส่วนตัวของตนเอง
3. มนุษย์มีแนวโน้มที่จะพัฒนาตนเอง
4. มนุษย์สามารถที่จะเชื่อถือและได้รับความไว้วางใจ
5. มนุษย์สามารถที่จะแก้ปัญหาโดยใช้จิตสำนึกการพัฒนาบุคลิกภาพคนเราในแนวความคิดนี้คือ การให้เกียรติ และการยอมรับมนุษย์และความแตกต่างระหว่างมนุษย์

องค์ประกอบต่างๆที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์เด็ก

การเกิดอารมณ์ย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาและองค์ประกอบต่างๆ ซึ่งได้แก่

1. ความเหนื่อยอ่อน เมื่อเด็กมีความเหนื่อย เป็นต้นว่า พักผ่อนน้อยไป ตื่นเต้นมากเกินไปนอนน้อยเกินไป หรือกินอาหารไม่เพียงพอกับความต้องการของร่างกาย เด็กอาจบันดาลโทษได้ง่ายกว่าปกติ ซึ่งอาการเช่นนี้มักเกิดกับเด็กทุกคนในระหว่างวัยเด็ก
2. สุขภาพไม่ดี เด็กสุขภาพไม่ดี เช่น กินอาหารไม่พอ ระบบย่อยอาหารไม่ดี ต่อมทอนซินอักเสบ เจ็บตา ฟันเสีย มีอาการเจ็บป่วยบ่อยๆ จะเป็นเด็กที่อารมณ์เสียง่าย ส่วนเด็กที่สุขภาพดีมักจะไม่มีเกิดอาการดังกล่าว

3. ระยะเวลาของวัน เด็กแต่ละคนเหนื่อยไม่เหมือนกัน บางคนเหนื่อยตอนเช้า บางคนจะเหนื่อยตอนเที่ยง หรือบางคนเหนื่อยตอนเย็น ซึ่งเวลานี้เด็กจะบันดาลโทสะง่ายหากมีสิ่งใดมาขัดใจ

4. สถิติปัญญา จากการศึกษาเกี่ยวกับเด็กมีความบกพร่องทางสมองในระดับอายุต่างๆกัน พบว่า เด็กพวกนี้เป็นเด็กพวกที่ควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยได้ เด็กเจตียวฉลาดมักเป็นเด็กที่มีจินตนาการอย่างลึกซึ้ง และกลัวสิ่งที่เป็นอันตรายมากกว่าเด็กที่มีความฉลาด แม้แต่เด็กเล็กๆก็เช่นเดียวกัน

5. สิ่งแวดล้อม บ้านที่เป็นระเบียบเข้มงวดมากเกินไป และผู้ใหญ่ที่คอยควบคุมเด็กเกินไป หรือมีแขกมาพักบ่อยๆ จะทำให้เด็กโกรธง่ายกว่าบ้านที่มีความสงบ ไม่มีการทะเลาะกัน บ้านที่เปิดโอกาสให้เด็กมีอิสระ จะช่วยให้เด็กเป็นคนที่มีความมั่นใจเอื้อย่น นอกจากนี้สภาพแวดล้อมทางโรงเรียนก็มีส่วนทำให้เด็กเป็นคนเจ้าอารมณ์ได้เช่นเดียวกัน เช่น ครูบังคับให้เด็กทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างไม่เต็มใจ จะทำให้เด็กโกรธและรู้สึกที่ไม่มีความสุข นอกจากนี้เด็กเล็กๆที่เรียนร่วมกันกับเด็กโตๆ มักทำให้เด็กไม่มั่นคงในอารมณ์ เนื่องจากทำให้เด็กรู้สึกลัวหรือรังเกียจ เป็นต้น

6. ความสัมพันธ์ในครอบครัว ทักษะของพ่อแม่มีส่วนสร้างอารมณ์ของเด็กอยู่มาก เด็กที่ถูกพ่อแม่ทอดทิ้ง พ่อแม่ไปทำงานทั้งวัน หรือพ่อแม่ดูแลเอาใจใส่มากเกินไป ก็กลายเป็นเด็กก้าวร้าวได้ เด็กที่เป็นลูกคนโตบางคนมักเป็นคนเจ้าอารมณ์มากกว่าคนหลัง เพราะเด็กรู้ว่าการร้องไห้ทำให้เด็กได้ของทุกครั้ง และกลายเป็นเด็กที่ตามใจตัวเองอยู่ร่ำไป เพราะเห็นว่าตนเองได้รับความเอาใจใส่จากพ่อแม่มากนักเอง

การก้าวร้าว

ผู้ใหญ่มักเก็บอารมณ์ของตนเอาไว้ ส่วนเด็กก็มีบ้างที่เก็บกดอารมณ์แต่จะเป็นการทำลายสุขภาพจิตของเด็กมากกว่า การขัดกันในกลุ่มเพื่อนมักมาจากความยุติธรรม เด็กที่ทะเลาะกันบ่อย แต่แบบเพื่อน มักมาจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี คือ พ่อแม่ยากจะมีความขัดแย้งบ่อย การสั่งให้เด็กหยุด การต่อสู้กัน จะต้องการอธิบายถึงเหตุผล แล้วเขาจะเป็นเพื่อนกันได้ อีก การสร้างทักษะทางสังคม มักส่งเด็กเข้าโรงเรียน ช่วยลดความตึงเครียดในบ้าน ช่วยลดภาระแม่ มีทักษะการเข้าโรงเรียนเด็กมีอิสระเพิ่มมากขึ้น

เด็กก้าวร้าวมักแสดงพฤติกรรมโดยการชอบก่อเรื่องทะเลาะวิวาท ต่อสู้ทุบตี และรังแกเด็กอื่น เด็กพวกนี้ชอบแสดงออกในแบบฉบับของเขาบางครั้ง จึงทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน มักจะพูดอวดดีหรือแสดงความไม่เคารพต่อผู้ใหญ่ ชอบโต้แย้ง และชอบตำหนิติเตียนกล่าวโทษผู้อื่น รวมทั้งมีอารมณ์ขุ่นมัว โกรธ และหน้าบึ้งอยู่เสมอ

สาเหตุที่ทำให้เด็กก้าวร้าว (โสภณ, 2532)

1. เด็กอาจมาจากครอบครัวที่ยากจน บ้านแตก ขาดการดูแล เด็กไม่ได้รับการพักผ่อน หย่อนใจในทางที่ถูกต้องมากกว่า
2. เนื่องจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองรักและตามใจลูกมากเกินไป ทำให้เด็กหวังและต้องการจะได้สิ่งต่าง จากเพื่อนที่ตามใจตนเอง เช่นเดียวกับที่ได้รับจากพ่อแม่
3. เนื่องจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองบังคับเข้มงวดมากเกินไป ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจแล้วแสดงออกกับเพื่อนๆ หรือผู้อื่น
4. เด็กรู้สึกขาดความรัก ความอบอุ่นจากพ่อแม่ ทำให้ไม่มีความสุข
5. เนื่องจากเด็กไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ ทำให้คิดว่าไม่เป็นมิตรที่ดีกับตนเอง
6. เด็กไม่ชอบครู แต่ไม่กล้าแสดงออกถึงความรู้สึกขัดแย้งนั้น และเก็บความรู้สึกนั้นมาแสดงกับเด็กคนอื่นๆ

สาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

ณรงค์ (2537: 65-66) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ 7 ประการคือ

1. เกิดจากพฤติกรรมหรือการสืบสันดานทางชีววิทยา โดยเชื่อว่าเมื่อพ่อแม่เป็นโจรลูกที่เกิดมาก็จะเป็นโจรด้วยแต่สาเหตุนี้ไม่เป็นที่ยอมรับมากนัก

2. เกิดจากผลการกระทำต่อกันทางสังคม ทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการเลียนแบบหรือเอาอย่างพฤติกรรมที่ผิดไปจากบรรทัดฐานนั้นๆ

3. เกิดจากสัมพันธภาพระหว่างบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งสัมพันธภาพแบบใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งบิดามารดา ถ้าสัมพันธภาพเป็นแบบห่างเหินปล่อยปละละเลยขาดความอบอุ่น ปล่อยให้ยู่ตามยถากรรมแล้วจะทำให้เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ง่ายขึ้น

4. บุคคลอยู่ในกลุ่มที่มีวัฒนธรรมของตนเอง (subculture) เมื่อมาอยู่ในสังคมที่เป็นคนกลุ่มใหญ่ อาจทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมและบรรทัดฐานของสังคมใหม่ ทำให้พฤติกรรมแตกต่างไปจากผู้อื่นๆ กลายเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบน

5. เกิดจากความขัดกันของบรรทัดฐานที่ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต เช่น แม่มีหน้าที่เลี้ยงดูลูกแต่แม่ยากจนและมีลูกหลายคน จึงจำเป็นต้องขโมยทรัพย์สินของคนอื่นเพื่อมาเลี้ยงดูของตน เป็นต้น

6. การประทัประตราของสังคม ทำให้ต้องกลายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น ถูกตราหน้าว่าเป็นโสเภณีก็เลยไปเป็นโสเภณี ถูกตราหน้าว่าเป็นเมียน้อยก็เลยไปเป็นเมียน้อย

7. เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมที่คาดหวังกับวิถีทางที่บุคคลเลือกปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย กล่าวคือ เมื่อบุคคลอยากจะได้ อยากจะมี อยากจะเป็นสิ่งใดก็จะหาวิธีตอบสนองความต้องการแม้ว่าจะเป็นวิธีที่ผิดบรรทัดฐานสังคมก็ตาม ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนขึ้น

ในการเข้าใจการกระทำผิดที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดนั้น จะต้องศึกษาถึงสาเหตุหลายๆสาเหตุเข้าด้วยกัน อันได้แก่ สาเหตุทางร่างกาย ทางจิตใจ ทางด้านสังคม อุปนิสัย ความเชื่อถือ และแรงจูงใจอื่นๆควบคู่ไปด้วย ฉะนั้นสาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดอาจพิจารณาจาก

ด้านระดับสติปัญญา สติปัญญาของคนเรานั้นย่อมแตกต่างกัน บางคนฉลาด บางคนโง่ บางคนเรียนรู้ช้า บางคนเรียนรู้เร็ว การเรียนรู้ที่แตกต่างกันนี้คนเราอาจถูกชักจูงให้กระทำผิดได้

ด้านครอบครัว พฤติกรรมที่เด็กแสดงต่อสังคมภายนอกสามารถสะท้อนให้เห็นถึงสภาพครอบครัว และบรรยากาศภายในครอบครัวว่าเป็นอย่างไร ปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดของเยาวชน มักเกิดในครอบครัวที่มีบิดามารดาที่ดื่มสุรา ขาดความรักความอบอุ่น ครอบครัวแตกแยก ขาดความดูแลเอาใจใส่

ปุระชัย (2545: 19) ด้านชุมชนและสภาพแวดล้อม ลักษณะสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้เกิดการทำความผิด Taft และ England (1964) สรุปได้ 7 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. ตามละแวกบ้านที่เยาวชนมีครอบครัวอยู่กันอย่างหนาแน่น มักมีการชกชิงวิวร้ายและขโมยกันทั่วไป
2. ย่านแหล่งสลัมมีความยากจน มีสภาพไร้กฎหมาย ต่างคนต่างทำ โดยไม่คำนึงว่าถูกหรือผิด ทำตามใจของตนเอง
3. แหล่งที่ถูกตัดขาดออกจากสังคม ขาดระเบียบแบบแผน และมีความขัดแย้งทางวัฒนธรรมภายในแหล่งนั้นด้วย
4. เขตที่อยู่อาศัยอยู่กันอย่างหนาแน่นและขาดความสัมพันธ์เป็นส่วนตัว
5. เขตยากจนหรือเขตสลัมที่มีชนกลุ่มน้อยเพียงกลุ่มเดียว
6. เขตแหล่งความเลวร้ายซึ่งตำรวจเข้าปกป้อง มีโสเภณีและการเล่นพนันอยู่ทั่วไป ตำรวจเองไม่จัดการแต่ประการใด
7. เขตชนบทเสื่อมโทรม ซึ่งเป็นแหล่งหลบซ่อนของพวกแก๊งจากในเมือง คล้ายเป็นเมืองเถื่อน

สิริวิไล (2526: 106) อธิบายสาเหตุของเด็กพวดยุค คือ

1. เกิดจากความเพ้อฝันของเด็ก แล้วพูดเรื่อยเปื่อยไป

2. อาจเคยเห็นเด็กคนอื่นได้ประโยชน์จากการพูดไม่จริงก็ลองทำดูบ้าง
3. เกิดขึ้นเนื่องจากกลัวการถูกลงโทษ จึงพูดแก้ตัวให้พ้นผิด เช่น เด็กขโมยของแล้วพูดปดว่าไม่ได้ขโมย
4. อาจเรียกความสนใจโดยคิดว่าที่พูดเกินจริงนั้นชักจูงให้ผู้อื่นมาสนใจกับตนมากขึ้น

แนวโน้มในการทำความผิด

Godfredson and Huttsy (1965 อ้างถึงใน โสภนา, 2536: 106) ว่า อายุมีผลต่อการกระทำ ความผิด คือเมื่ออายุมากอัตราการทำ ความผิดจะลดลงเอง

Hargen and Parlony (1970 อ้างถึงใน โสภนา, 2536: 106) กล่าวว่า การขาดข้อมูลที่จะ นำมาศึกษาสาเหตุตรงจุดเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนได้เพียงพอ นอกจากนี้ นักวิชาการบางท่านยังไม่เห็นด้วยว่า ขั้นตอนการต่างๆที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงชีวิตมนุษย์อาทิเช่น พัฒนาการตามวัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเพศของหญิงและชายอันนำไปสู่ชีวิตการแต่งงาน หรือ พร้อมที่จะเป็นพ่อแม่ ฯลฯ จะมีผลก่อให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนอันนำไปสู่การกระทำผิดได้

Gove (1985: 123) สรุปผลจากการศึกษาที่ได้ทำการศึกษาไว้ มีความคิดเห็นที่ขัดแย้ง ออกไปว่า เด็กที่มีพฤติกรรมที่ต่อต้านทางสังคมนั้น ไม่จำเป็นว่าโตขึ้นจะต้องเป็นผู้ใหญ่ที่ต่อต้าน ทางสังคม

Jame Coleman (1950) กล่าวว่า บุคคลที่เคยอยู่ในสถานกักกันส่วนใหญ่เป็นพวกที่มีความบกพร่องหรือด้อยปัญญา และความบกพร่องหรือด้อยปัญญาของแต่ละบุคคลนั้นมีแนวโน้ม หรือพฤติกรรมไปทางด้านกระทำความผิด ต่อมาในปัจจุบันนักจิตวิทยาให้แนวคิดที่ว่าความบกพร่องทางจิตมิได้เป็นสาเหตุเฉพาะ ตัวการสำคัญที่มีผลทำให้เด็กกระทำความผิดนั้นคือเด็กไม่มีโอกาส หรือไม่สามารถที่จะเข้าศึกษาได้หรือเด็กไม่สามารถปรับตัวทางสังคม นั่นคือสาเหตุของการกระทำ ความผิด

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานการวิจัยสภาแห่งชาติ เรื่องอันตราย (2507) กล่าวถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นถือว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนอย่างหนึ่ง ซึ่งพบว่าการเป็นอันตรายนั้นสิ่งแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจของครอบครัว การไม่ลงรอยกันในเรื่องการเลี้ยงดูบุตร ครอบครัวแตกแยก ส่วนมากเป็นเด็กเกรียบเพื่อนแล้วผู้ปกครองมีอาชีพไม่แน่นอน มีเวลาว่างมาก และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

บุษบง (2523) ศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหาลูกและเยาวชนในส่วนของการตรวจนศรบาล พบว่าสภาพแวดล้อมทางครอบครัวของสังคมในกรุงเทพมหานครทำให้เกิดสาเหตุของปัญหาลูกและเยาวชน สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจกันภายในครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคลิกลักษณะ และการปรับตัว สภาพแวดล้อมทางการศึกษาจะเป็นปัจจัยรองลงมา ส่วนเรื่องชุมชนแออัดจะมีความสัมพันธ์กันตามแบบของการกระทำคามผิดของลูกและเยาวชน

บัญญัติ (2523) ศึกษาเกี่ยวกับ สาเหตุส่วนใหญ่ที่ทำให้เด็กกลายมาเป็นเด็กเกรียบ เกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สภาพชีวิตของครอบครัวปัญหาค่าครองชีพสูง แต่รายได้ไม่พอจนเจอสถานที่ต่างๆ ในสังคมมีมาก และผู้ปกครองเองก็ไม่มีเวลาสนใจ เด็กจึงเลียนแบบสื่อมวลชนในบางประเภทและสภาพบ้านแตกสาแหรกขาด เด็กจึงขาดความอบอุ่น ซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน

Chelem (1960) ได้ศึกษาว่า เด็กจะมีพฤติกรรมมาต่างๆที่เป็นลบในส่วนหนึ่งมาจากอิทธิพลของสื่อมวลชน และนอกจากนี้พฤติกรรมต่างของเด็กก็มีอิทธิพลต่างๆ อันได้แก่ โรงเรียน ครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในตัวเด็ก

พิสมัย (2510) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำคามผิดของเด็กเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่มีต่อครอบครัว พบว่าสภาพครอบครัวมีส่วนสำคัญมากที่ผลักดันไปสู่พฤติกรรมการกระทำคามผิด คือเด็กที่ทำผิดกฎหมายนั้นจะได้รับความสนใจจากบิดามารดาน้อยกว่าเด็กปกติ สภาพครอบครัวเกิดการแตกแยกหรืออยู่ในสภาวะตึงเครียดอยู่ตลอดเวลา

Coben (1967 อ้างถึงใน Edwin, 1974: 236-237) กล่าวถึงบทบาทของโรงเรียนและการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนได้ว่า โรงเรียนเป็นสถาบันที่มีความสำคัญต่อการเสริมบุคลิกภาพ และพฤติกรรมวัยรุ่น โรงเรียนมีส่วนคล้ายคลึงกับครอบครัว เป็นสถาบันที่มีส่วนอบรมสั่งสอนควบคุมเสริมสร้างบุคลิกภาพ และพฤติกรรมของเยาวชนในรูปแบบของการจัดกิจกรรมต่างๆ ทั้งทางด้านการเรียนและนันทนาการ ดังนั้นการประกอบอาชญากรรมและพฤติกรรมจึงมีความเกี่ยวข้องกับโรงเรียน เช่นเดียวกับครอบครัว และกิจกรรมต่างๆที่โรงเรียนจัดขึ้น จึงมีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของเยาวชน

วินัย (2523) พบว่า เด็กหญิง และเด็กชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยแบบเข้มงวดกดขี่ และแบบประชาธิปไตย มีปัญหาด้านสัมพันธภาพแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า เด็กหญิงและเด็กชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีปัญหาด้านสัมพันธภาพแตกต่างกัน พบว่าเด็กหญิงมีปัญหาด้านสัมพันธภาพมากกว่าเด็กชาย

นวลจันทร์ (2548) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมถือเป็นสิ่งเร้าให้คนเกิดการแสดงพฤติกรรม ซึ่งจะเห็นได้ว่าได้มีความสนใจในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมสังคมหรือได้มีการจัดตั้งองค์กรที่ทำหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรม เช่น ศูนย์เยาวชน ศูนย์กีฬา ศูนย์ฝึกอาชีพ เป็นต้น

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1 เพศ

1.2 จำนวนพี่น้อง

1.3 ลำดับการเกิด

2. ปัจจัยด้านครอบครัว

2.1 อาชีพของผู้ปกครอง

2.2 สภาพครอบครัว

2.3 ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง

2.4 รายได้ครอบครัว

2.5 การอบรมเลี้ยงดู

3. ปัจจัยที่ทางสิ่งแวดล้อม

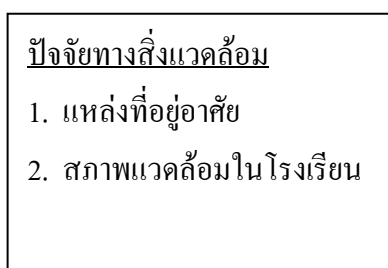
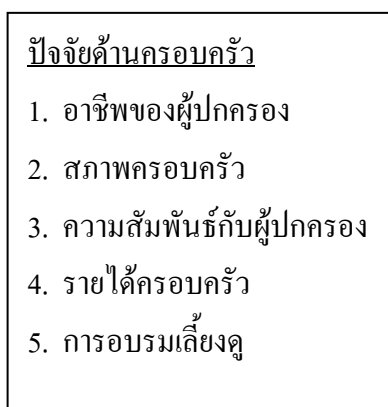
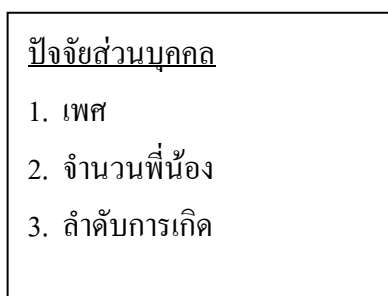
3.1 แหล่งที่อยู่อาศัย

3.2 สภาพแวดล้อมในโรงเรียน

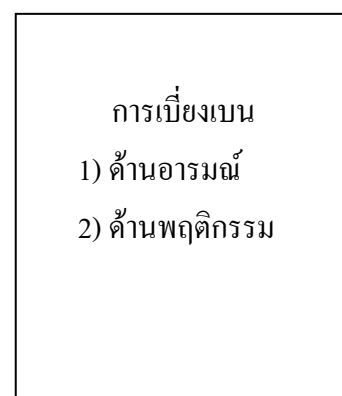
ตัวแปรตาม การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ และ การเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมุติฐานในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาแนวความคิดทางทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการตั้งสมมุติฐานการวิจัยได้ดังนี้

1. เพศมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์
2. เพศมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม
3. จำนวนพี่น้องมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์
4. จำนวนพี่น้องมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม
5. ลำดับการเกิดมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์
6. ลำดับการเกิดมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม
7. อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์
8. อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม
9. สภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์
10. สภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม
11. ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์
12. ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม
13. รายได้ครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

14. รายได้ครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนพฤติกรรม
15. การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์
16. การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม
17. แหล่งที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์
18. แหล่งที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม
19. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์
20. สภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบด้านอารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนออเงิน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีขั้นตอนการวิจัย ประกอบด้วย การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การทดสอบเครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดำเนินงานดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ศึกษากลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนโรงเรียนออเงิน กรุงเทพมหานคร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 370 คน โดยคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มนักเรียน 370 คน ขอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกินร้อยละ .05

การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multiple Random Sampling) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการสุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนออเงิน กรุงเทพมหานคร จำนวน 370 คน โดยกำหนดขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาโดยใช้หลักการของ Yamane's (สุพัตรา, 2546: 132)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนหน่วยประชากร

$$e = \text{ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้}$$

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{370}{1 + 370(0.05)^2} \\ &= 192.207 \approx 193 \end{aligned}$$

จากการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิจัยเท่ากับ 193 คน

ขั้นตอนที่ 2 สุ่มตัวอย่างจากเด็กนักเรียน โดยใช้วิธีสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัดส่วน (proportional stratified random sampling) โดยแบ่งตามระดับชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตร ดังนี้

$$n_1 = \frac{N_1 \times n}{N}$$

$$\begin{aligned} \text{โดย} \quad n &= \text{จำนวนขนาดตัวอย่าง} \\ N &= \text{ประชากรทั้งหมด} \\ n_1 &= \text{จำนวนตัวอย่างของแต่ละระดับชั้น} \\ N_1 &= \text{ประชากรทั้งหมดของแต่ละชั้น} \end{aligned}$$

จำนวนนักเรียนแต่ละระดับชั้นมีดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 124 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 131 คน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 115 คน

ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนนักเรียน	กลุ่มตัวอย่าง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	124	65
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	131	68
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	115	60
รวม	370	193

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากการศึกษาจากแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบคำถามโดยให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างฟังคำถามจากผู้วิจัยแล้วตอบคำถามเนื่องจากเด็กนักเรียนยังมีปัญหาทางการอ่าน ดังนั้นผู้ทำการวิจัยจึงอ่านให้เด็กนักเรียนฟังและอธิบายเพื่อทำความเข้าใจ โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามของกลุ่มตัวอย่างแบบเลือกตอบที่ครอบคลุมตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ข้อมูลส่วนตัว ปัจจัยทางครอบครัว และปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามการวัดการเบี่ยงเบนทางด้านอารมณ์ จำนวน 52 ข้อ ให้เลือกตอบ คือ ไม่จริง / จริงบางครั้ง / ค่อนข้างจริง / จริง แยกเป็น 2 ส่วน คือ คำถามมีทั้งเชิงบวก จำนวน 28 ข้อ (ข้อ 1,4,6,7,10,12,14,15,17,20,22,23,25,28,31,32,34,36,38,39,41,42,43,44,46,48,49 และ 50) และคำถามเชิงลบ จำนวน 24 ข้อ (ข้อ 2,3,5,8,9,11,13,16,18,19,21,24,26,27,29,30,33,35,37 40,45,47,51 และ 52) ดังนี้

ข้อความเชิงบวก	ระดับการให้คะแนน
ไม่จริง	1
จริงบางครั้ง	2
ค่อนข้างจริง	3
จริง	4

ข้อความเชิงลบ	ระดับการให้คะแนน
ไม่จริง	4
จริงบางครั้ง	3
ค่อนข้างจริง	2
จริง	1

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับ
อารมณ์ ออกเป็น 3 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา คือ

$$\frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{ระดับ}} = \frac{4 - 1}{3} = 1$$

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามการวัดพฤติกรรมเบี่ยงเบนด้านอารมณ์มีมาตราวัดเป็นแบบประเมินค่า
ความคิดเห็นในระดับต่างๆ 3 ระดับ มีเกณฑ์การให้ระดับความหมาย คือ ระดับปกติ ระดับ
เบี่ยงเบนน้อย ระดับเบี่ยงเบนมาก โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยกำหนด ดังนี้

<u>ระดับค่าเฉลี่ย</u>	<u>ความหมายของระดับค่าเฉลี่ย</u>
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 2.00	มีระดับอารมณ์เบี่ยงเบนมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.01 – 3.00	มีระดับอารมณ์เบี่ยงเบนปกติ
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.01 – 4.00	มีระดับอารมณ์เบี่ยงเบนน้อย

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามการวัดการเบี่ยงเบนทางด้านพฤติกรรม จำนวน 25 ข้อ ให้เลือกตอบ คือ ไม่จริง / อาจจะจริง / จริง ข้อความมีทั้งเชิงบวก 4 ข้อ (ข้อ 1,17,20 และ23) โดยที่เหลืออยู่จะเป็นข้อความเชิงลบมี 21 ข้อ จาก 25 ข้อ ดังได้กล่าวมา

ข้อความเชิงบวก	ระดับการให้คะแนน
ไม่จริง	2
อาจจะจริง	1
จริง	0

ข้อความเชิงลบ	ระดับการให้คะแนน
ไม่จริง	0
อาจจะจริง	1
จริง	2

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับอารมณ์ ออกเป็น 3 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา คือ

$$\frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{ระดับ}} = \frac{2 - 0}{3} = 0.66$$

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามการวัดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางด้านพฤติกรรมมีมาตราวัดเป็นแบบประเมินค่าความคิดเห็นในระดับต่างๆ 3 ระดับ มีเกณฑ์การให้ระดับความหมาย คือ ระดับปกติ ระดับเบี่ยงเบนน้อย ระดับเบี่ยงเบนมาก โดยใช้ค่าคะแนนเฉลี่ยกำหนด ดังนี้

<u>ระดับค่าเฉลี่ย</u>	<u>ความหมายของระดับค่าเฉลี่ย</u>
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 0 – 0.66	มีระดับพฤติกรรมเบี่ยงเบนน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 0.67 – 1.33	มีระดับพฤติกรรมเบี่ยงเบนปกติ
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.34 – 2.00	มีระดับพฤติกรรมเบี่ยงเบนมาก

การทดสอบเครื่องมือ

เนื่องจากผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นสำหรับการวิจัยไปทดสอบความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรง (validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปเสนอผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความถูกต้อง เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของข้อความแต่ละข้อ ว่าตรงตามจุดหมายและสอดคล้องกับการวิจัยครั้งนี้หรือไม่และนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขเพื่ดำเนินการขั้นต่อไป

2. การหาความเชื่อมั่น (reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบเด็กนักเรียนโรงเรียนออเงินระดับชั้นละ 10 คน จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์โดยการหาความเชื่อมั่นรายข้อ (item analysis) โดยใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นครอนบาค (coefficient alpha ของ Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นแต่ละแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 แบบสอบถามวัดความเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9260

2.2 แบบสอบถามวัดความเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7204

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปสอบถามนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 193 คน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนธันวาคม 2548 ดังนี้ โดยมีขั้นตอน คือ

1. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับเด็กนักเรียนตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับชั้น โดยผู้วิจัยทำการอ่านให้นักเรียนแต่ละชั้นฟังและทำการอธิบาย เพื่อให้เด็กนักเรียนเกิดความเข้าใจในคำถามหรือข้อความที่ตรงกัน

2. นำแบบทดสอบมาตรวจสอบความเรียบร้อย ซึ่งปรากฏว่าได้แบบสอบถามครบทุกฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาทั้งหมดมาวิเคราะห์ และประมวลผลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีการจัดทำโปรแกรมเพื่อประมวลผลหาค่าสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านครอบครัว และปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ด้วยสถิติเชิงพรรณนา คือ ร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) รายงานผลค่าเฉลี่ย และอธิบายปัจจัยที่มีผลต่อการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์และพฤติกรรม
3. ค่า Chi – square ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เพื่อดูความสัมพันธ์ของสองตัวแปรว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่
4. ค่า Gamma ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปร เมื่อข้อมูลเป็นข้อมูลในระดับนามบัญญัติ (Nominal scale)

การทดสอบสมมติฐานในครั้งนี้ ได้กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนออเงิน กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเบี่ยงเบนของระดับอารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียน ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับระดับการเบี่ยงเบน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ปัจจัยภูมิหลังของครอบครัว

ส่วนที่ 3 ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ 4 การเบี่ยงเบน

- 1) ด้านอารมณ์
- 2) ด้านพฤติกรรม

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลในส่วนนี้จะศึกษาถึงลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ จำนวนพี่น้อง และลำดับการเกิด ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนและร้อยละ

(n=193)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
หญิง	84	43.5
ชาย	109	56.5
2. จำนวนพี่น้อง		
1 คน	39	20.2
2-3 คน	116	60.1
4 คนขึ้นไป	38	19.7
3. ลำดับการเกิด		
คนที่ 1	75	38.9
คนที่ 2	92	47.6
คนที่ 3	26	13.5

จากตารางที่ 2 แสดงลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ จำนวนพี่น้อง และลำดับการเกิด มีรายละเอียดดังนี้

เพศ มากที่สุดเป็นเพศหญิง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 และเป็นเพศชาย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5

จำนวนพี่น้อง พบว่าจำนวน 1 คน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 จำนวนพี่น้อง 2-3 คน จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 จำนวนพี่น้องจำนวน 4 คนขึ้นไปคน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7

ลำดับการเกิด พบว่าว่าการลำดับการเกิดเป็นลูกคนที่ 1 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 เป็นลูกคนที่ 2 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 47.6 เป็นลูกคนที่ 3 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

ส่วนที่ 2 ปัจจัยภูมิหลังของครอบครัว

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลปัจจัยภูมิหลังของครอบครัวกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนและร้อยละ

(n=193)		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. อาชีพของผู้ปกครอง		
รับจ้าง	63	32.6
รับราชการ	24	12.5
ค้าขาย	34	17.6
พนักงานบริษัท	22	11.4
ธุรกิจส่วนตัว	30	15.5
อื่นๆ	20	10.4
2. สภาพครอบครัว		
พ่อ-แม่อยู่ด้วยกัน	109	56.5
พ่อแม่แยกกันอยู่	73	37.8
บิดาเสียชีวิต	10	5.2
มารดาเสียชีวิต	1	0.5
3. ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง		
ไม่กล้าเปิดใจกับผู้ปกครอง	3	1.6
เปิดใจพูดกับผู้ปกครองได้บางเรื่อง	119	61.6
เปิดใจพูดกับผู้ปกครองได้ทุกเรื่อง	71	36.8
4. รายได้ของครอบครัว		
ต่ำกว่า 5000	38	19.7
5001-10000	74	38.3
10001-15000	41	21.3
15001-20000	18	9.3
สูงกว่า 20000	22	11.4

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(n=193)		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
5. การอบรมเลี้ยงดู		
เข้มงวด	68	35.2
แบบประชาธิปไตย	103	53.4
บังคับขู่เข็ญ	20	10.4
ไม่สนใจ	2	1.0

จากตารางที่ 3 แสดงปัจจัยทางด้านภูมิหลัง ประกอบด้วย อาชีพผู้ปกครอง สภาพครอบครัว ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง รายได้ครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู มีรายละเอียดดังนี้

อาชีพของผู้ปกครอง พบว่า อาชีพรับจ้างมากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 ค้าขายจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 พนักงานบริษัท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 รับราชการจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 พนักงานบริษัท จำนวน 22 คน จำนวน 11.4 และไม่มีอาชีพที่แน่นอน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4

สภาพครอบครัว พบว่า บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 พ่อ-แม่แยกกันอยู่ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 บิดาเสียชีวิต 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และมารดาเสียชีวิต 1 คิดเป็นร้อยละ 0.5

ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง พบว่า เด็กส่วนใหญ่เปิดใจพูดคุยกับผู้ปกครองได้บางเรื่อง มีมากที่สุดจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 61.6 รองลงมาเปิดใจคุยกับผู้ปกครองได้บางทุกเรื่อง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 และน้อยที่สุดคือ ไม่กล้าเปิดใจคุยกับผู้ปกครอง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

รายได้ครอบครัว พบว่า ครอบครัวส่วนใหญ่มีรายได้ 5001-10000 บาท จำนวน 74 คน คิดร้อยละ 38.3 รายได้ 10001-15000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 รายได้ ต่ำกว่า

5000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 รายได้ สูงกว่า 20000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และน้อยที่สุดคือรายได้อยู่ที่ 15001-20000 บาท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

การอบรมเลี้ยงดู พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีมากที่สุด จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4 รองลงมาเป็นแบบเข้มงวด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 แบบบังคับขู่เข็ญ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และน้อยที่สุดไม่สนใจเลย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ส่วนที่ 3 ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 4 ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม

(n=193)		
ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. ลักษณะสภาพที่อยู่		
ดี	77	39.9
พอใช้	111	57.5
การปรับปรุง	5	2.6
2. สภาพแวดล้อมในโรงเรียน		
ดี	116	60.1
การปรับปรุง	12	6.2
พอใช้	65	33.7

จากตารางที่ 4 ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ลักษณะสภาพที่อยู่ แลสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน รายละเอียดมีดังนี้

ลักษณะสภาพที่อยู่ พบว่า เด็กนักเรียนส่วนใหญ่มีสภาพที่อยู่ที่พอใช้ มีมากที่สุดจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมาสภาพที่อยู่ในขั้นดี จำนวน 77 คน น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 39.9 และสภาพที่ควรปรับปรุง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

สภาพแวดล้อมในโรงเรียน พบว่า มากที่สุดสภาพแวดล้อมดี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 รองลงมาสภาพแวดล้อมพอใช้จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 และน้อยที่สุดคือควรปรับปรุง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์พฤติกรรมเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

(n=193)

คำถาม	ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้าง จริง	จริง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ เบี่ยงเบน
1) เวลาฉันโกรธหรือไม่สบายใจ ฉันรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับฉัน	11 (8.8)	38 (63.7)	116 (22.8)	28 (4.7)	2.83	0.738	ปกติ
*2) ฉันบอกไม่ได้ว่าอะไรทำให้ ฉันรู้สึกโกรธ	13 (6.7)	100 (51.8)	59 (30.6)	21 (10.9)	2.54	0.77	ปกติ
*3) เมื่อถูกขัดใจ ฉันมักรู้สึก หงุดหงิดจนควบคุมอารมณ์ไม่ได้	27 (14.0)	74 (38.3)	83 (43.0)	9 (4.7)	2.62	0.783	ปกติ
4) ฉันสามารถคอย เพื่อให้บรรล เป้าหมายที่พอใจ	9 (4.7)	100 (51.8)	81 (42.0)	3 (1.6)	2.40	0.606	ปกติ
*5) ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบ รุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย	27 (14.0)	79 (40.9)	72 (37.3)	15 (7.8)	2.61	0.822	ปกติ
6) เมื่อถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ ชอบฉันจะอธิบายเหตุผลจนผู้อื่น ยอมรับได้	8 (4.1)	60 (31.1)	88 (45.6)	37 (19.2)	2.80	0.794	ปกติ
7) ฉันสังเกตได้ เมื่อคนใกล้ชิด อารมณ์เปลี่ยนแปลง	12 (6.2)	31 (16.1)	93 (48.9)	57 (29.5)	3.01	0.842	เบี่ยงเบน น้อย
*8) ฉันไม่สนใจกับความทุกข์ของ ผู้อื่นที่ฉันไม่รู้จัก	48 (24.9)	115 (59.6)	19 (9.8)	11 (5.7)	3.04	0.759	เบี่ยงเบน น้อย

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n=193)

คำถาม	ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้าง จริง	จริง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ เบี่ยงเบน
*9)ฉันไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำ ต่างจากที่ฉันคิด	76 (39.4)	74 (38.3)	25 (13.0)	18 (9.3)	3.08	0.946	เบี่ยงเบน น้อย
10)ฉันยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็อาจมี เหตุผลที่ไม่พอใจ การกระทำ ของฉัน	20 (10.4)	69 (35.8)	45 (23.3)	59 (30.6)	2.74	1.191	ปกติ
*11)ฉันรู้สึกที่ผู้อื่นชอบเรียกร้อง ความสนใจเกินไป	88 (45.6)	51 (26.4)	31 (16.1)	23 (11.9)	3.06	1.047	เบี่ยงเบน น้อย
12)แม้จะมีภาระที่ต้องทำ ฉันก็ ยินดีรับฟังความทุกข์ของผู้อื่นที่ ต้องการความช่วยเหลือ	7 (3.6)	39 (20.2)	68 (35.2)	79 (40.9)	3.13	0.861	เบี่ยงเบน น้อย
*13)เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอา เปรียบผู้อื่นเมื่อมีโอกาส	63 (32.6)	112 (58.0)	17 (8.9)	1 (0.5)	3.23	0.621	เบี่ยงเบน น้อย
14)ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจของ ผู้อื่นที่มีต่อฉัน	3 (1.6)	25 (13.0)	73 (37.7)	92 (47.7)	3.32	0.756	เบี่ยงเบน น้อย
15)เมื่อทำความผิดฉันสามารถ กล่าวคำ “ขอโทษ” ผู้อื่นได้	8 (4.1)	26 (13.4)	91 (47.4)	68 (35.1)	3.13	0.799	เบี่ยงเบน น้อย
*16)ฉันยอมรับข้อผิดพลาดของ ผู้อื่นได้ยาก	50 (25.9)	94 (48.7)	42 (21.8)	7 (3.6)	2.97	0.790	ปกติ
17)ถึงแม้จะต้องเสียประโยชน์ ส่วนตัวบ้างฉันก็ยังดีทำเพื่อ ส่วนรวม	1 (0.5)	77 (39.9)	57 (29.5)	58 (30.1)	2.89	0.844	ปกติ
*18)ฉันรู้สึกลำบากใจในการทำ สิ่งหนึ่งเพื่อผู้อื่น	81 (42.0)	59 (30.6)	48 (24.8)	5 (2.6)	3.12	0.873	เบี่ยงเบน น้อย
*19)ฉันไม่รู้ว่าฉันเก่งเรื่องอะไร	82 (42.5)	46 (23.8)	22 (11.4)	43 (22.3)	2.87	1.191	ปกติ

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n=193)

คำถาม	ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้าง จริง	จริง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ เบี่ยงเบน
20)แม้จะเป็นงานยาก ฉันก็ มั่นใจว่าสามารถทำได้	6 (3.1)	46 (23.8)	55 (28.5)	86 (44.6)	3.15	0.890	เบี่ยงเบน น้อย
*21)ฉันกล้าเผชิญกับปัญหา	7 (3.6)	22 (11.4)	70 (36.3)	94 (48.7)	3.30	0.812	เบี่ยงเบน น้อย
22)ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่ง ต่างๆอย่างเต็มความสามารถ	3 (1.6)	21 (10.9)	78 (40.4)	91 (47.2)	3.33	0.732	เบี่ยงเบน น้อย
23)แม้ต้องเผชิญกับอุปสรรค ฉันก็ไม่ยอมแพ้	9 (4.6)	31 (16.1)	62 (32.1)	91 (47.2)	3.22	0.881	เบี่ยงเบน น้อย
*24)เมื่อเริ่มทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฉันมักทำต่อไปไม่สำเร็จ	85 (44.0)	81 (42.0)	14 (7.3)	13 (6.7)	3.23	0.855	เบี่ยงเบน น้อย
25)ฉันพยายามหาสาเหตุที่แท้จริง ของปัญหาโดยไม่คิดเอาเอง	34 (17.6)	55 (28.5)	76 (39.4)	28 (14.5)	2.51	0.947	ปกติ
ตามใจชอบ							
*26)บ่อยครั้งที่ฉันไม่รู้ว่าจะไรทำ ให้ฉันไม่มีความสุข	8 (4.1)	115 (59.6)	50 (25.9)	20 (10.4)	2.58	0.733	ปกติ
*27)ฉันรู้สึกว่าการตัดสินใจ แก้ปัญหาเป็นเรื่องยากสำหรับฉัน	17 (8.8)	123 (63.7)	44 (22.8)	9 (4.7)	2.77	0.671	ปกติ
28)เมื่อฉันต้องทำอะไรหลายอย่าง ในเวลาเดียวกัน ฉันตัดสินใจได้ ว่าจะทำอะไรก่อนหลัง	22 (11.4)	63 (32.6)	83 (43.0)	25 (13.0)	2.58	0.857	ปกติ
*29)ฉันลำบากใจเมื่อต้องอยู่ใน สังคมแปลกหน้าหรือคนที่ไม่ คุ้นเคย	30 (15.5)	96 (49.7)	39 (20.2)	28 (14.5)	2.66	0.910	ปกติ
*30)ฉันทนไม่ได้เมื่อต้องอยู่ใน สังคมที่มีกฎระเบียบขัดกับความ เคยชินของฉัน	34 (17.6)	100 (51.8)	35 (18.1)	24 (12.4)	2.75	0.891	ปกติ

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n=193)

คำถาม	ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้าง จริง	จริง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ เบี่ยงเบน
31)ฉันทำความรู้จักกับผู้อื่นได้ง่าย	17 (8.8)	47 (24.4)	81 (42.1)	48 (24.9)	2.83	0.905	ปกติ
32)ฉันมีเพื่อสนิทหลายคนคบกัน มานาน	8 (4.1)	19 (9.8)	79 (40.9)	87 (45.2)	3.27	0.804	เบี่ยงเบน น้อย
*33)ฉันไม่กล้าบอกความต้องการ ของฉันให้ผู้อื่นรู้	48 (24.9)	86 (44.6)	26 (13.4)	33 (17.1)	2.77	1.01	ปกติ
34)ฉันทำในสิ่งที่ต้องการโดยไม่ ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	17 (8.8)	56 (29.0)	82 (42.5)	38 (19.7)	2.73	0.878	ปกติ
*35)เป็นการยากสำหรับฉันที่จะ โต้แย้งกับผู้อื่น แม้จะมีเหตุผล เพียงพอ	25 (13.0)	127 (65.8)	21 (10.9)	20 (10.4)	2.81	0.788	ปกติ
36)เมื่อไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น ฉัน สามารถอธิบายเหตุผลที่เขา ยอมรับได้	10 (5.2)	54 (28.0)	102 (52.8)	27 (14.0)	2.76	0.755	ปกติ
*37)ฉันรู้สึกด้อยกว่าผู้อื่น	49 (25.4)	83 (43.0)	48 (24.8)	13 (6.8)	2.87	0.871	ปกติ
38)ฉันทำหน้าที่ได้ดี ไม่ว่าจะถูก ในบทบาทใด	1 (0.05)	68 (35.2)	65 (33.6)	59 (30.55)	2.95	0.968	ปกติ
39)ฉันสามารถทำงานที่ได้รับ มอบหมายได้ดีที่สุด	11 (5.7)	73 (37.8)	42 (21.8)	67 (34.7)	2.85	0.968	ปกติ
*40)ฉันไม่มั่นใจในการทำงานที่ ยากลำบาก	89 (46.2)	35 (18.1)	52 (26.9)	17 (8.8)	3.02	1.043	เบี่ยงเบน น้อย
41)แม้สถานการณ์จะเลวร้าย ฉัน ก็มีความหวังว่าจะดีขึ้น	12 (6.2)	27 (14.0)	65 (33.7)	89 (46.1)	3.20	0.903	เบี่ยงเบน น้อย

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n=193)

คำถาม	ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้าง จริง	จริง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ เบี่ยงเบน
42)ทุกปัญหามักมีทางออกเสมอ	14 (7.3)	21 (10.9)	88 (45.6)	70 (36.2)	3.11	0.868	เบี่ยงเบน น้อย
43)เมื่อมีเรื่องที่ทำให้เครียด ฉัน มักปรับเปลี่ยนเป็นเรื่องผ่อนคลาย หรือสนุกสนานได้	12 (6.2)	49 (25.4)	103 (53.4)	29 (15.0)	2.77	0.777	ปกติ
44)ฉันสนุกสนานทุกครั้งกับกิจ กรรในวันสุดสัปดาห์และวันหยุด พักผ่อน	11 (5.7)	56 (29.0)	86 (44.6)	40 (20.7)	2.80	0.831	ปกติ
*45)ฉันรู้สึกไม่พอใจที่ผู้อื่นได้รับ สิ่งดีมากกว่าฉัน	32 (16.6)	95 (49.2)	48 (24.9)	18 (9.3)	2.73	0.843	ปกติ
46)ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่	15 (7.8)	52 (26.9)	76 (39.4)	50 (25.9)	2.83	0.903	ปกติ
*47)ฉันไม่รู้ว่าจะหาอะไรทำ เมื่อฉันรู้สึกเบื่อหน่าย	0 0	102 (52.8)	69 (35.8)	22 (11.4)	2.41	0.688	ปกติ
48)เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำในสิ่งที่ฉันชอบ	14 (7.3)	76 (39.4)	85 (44.0)	18 (9.3)	3.17	0.816	เบี่ยงเบน น้อย
49)เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธี ผ่อนคลายอารมณ์ได้	22 (11.4)	63 (32.6)	90 (46.6)	18 (9.4)	2.54	0.816	ปกติ
50)ฉันสามารถผ่อนคลายตนเอง ได้ แม้จะเหน็ดเหนื่อยจาก ภาระหน้าที่	17 (8.8)	50 (25.9)	110 (57.0)	16 (8.3)	2.65	0.757	ปกติ
*51)ฉันไม่สามารถทำใจให้เป็น สุขได้จนกว่าจะได้ทุกสิ่งที่ ต้องการ	37 (19.2)	113 (58.5)	26 (13.5)	17 (8.8)	2.88	0.817	ปกติ

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n=193)							
คำถาม	ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้าง จริง	จริง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ เบี่ยงเบน
*52)ฉันมักทุกข์ร้อนกับ เรื่องเล็กน้อยๆ ที่เกิดขึ้น เสมอ	32 (16.6)	80 (41.5)	58 (30.1)	23 (11.9)	2.63	0.899	ปกติ
รวม					2.83		ปกติ

*ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 5 การวิเคราะห์การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ พบว่าเด็กส่วนใหญ่มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ในระดับเบี่ยงเบนปกติ โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 2.83 จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อพบว่าเด็กวัยนี้รู้สึก “มีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่างๆอย่างเต็มความสามารถ” (ข้อ 22) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือร้อยละ 3.33 ซึ่งอยู่ในระดับเบี่ยงเบนน้อย รองลงมา เด็กวัยนี้เห็นว่า “ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจของผู้อื่น” (ข้อ 14) มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 3.32 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ “ฉันสามารถคอย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พอใจ” (ข้อ 4) มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 2.40 ซึ่งอยู่ในระดับปกติ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์การเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์พฤติกรรมเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

(n=193)						
คำถาม	ไม่จริง	อาจจริง	จริง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการเบี่ยงเบน
*1)ฉันพยายามทำตัวดีกับคนอื่น	5 (2.6)	141 (73.1)	47 (24.3)	1.22	0.472	ปกติ
2)ฉันอยู่ไม่นั่งนิ่งๆไม่ได้	48 (24.9)	113 (58.5)	32 (16.6)	0.92	0.640	ปกติ
3)ฉันมักจะบ่นว่าปวดศีรษะปวดท้อง	76 (39.4)	59 (30.6)	58 (30.1)	0.91	0.830	ปกติ
4)ฉันเต็มใจแบ่งปันของให้เพื่อน(ขนม ของเล่น ดินสอ เป็นต้น)	37 (19.2)	99 (51.3)	57 (29.5)	0.90	0.692	ปกติ
5)ฉันโกรธแค้นและมักอารมณ์เสีย	63 (32.6)	72 (37.3)	58 (30.1)	0.97	0.793	ปกติ
6)ฉันชอบอยู่กับตนเอง ฉันชอบเล่นคนเดียว	104 (53.9)	69 (35.8)	20 (10.4)	0.56	0.675	เบี่ยงเบน น้อย
7)ฉันมักทำตามที่คุณอื่นบอก	69 (35.8)	101 (52.3)	23 (11.9)	1.24	0.650	ปกติ
8)ฉันขี้กังวล	36 (18.7)	110 (57.0)	47 (24.3)	1.06	0.655	ปกติ
9)ใครๆก็พึ่งพาฉันได้ ถ้าเขาเสียใจอารมณ์ดี หรือไม่สบายใจ	27 (14.0)	135 (69.9)	31 (16.1)	0.98	0.549	ปกติ
10)ฉันอยู่ไม่สุข วุ่นวายใจ	113 (58.5)	66 (34.2)	14 (7.3)	0.49	0.630	เบี่ยงเบน น้อย
11)ฉันมีเพื่อนสนิท	18 (9.3)	51 (26.4)	124 (64.3)	0.45	0.661	เบี่ยงเบน น้อย

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n=193)						
คำถาม	ไม่จริง	อาจจริง	จริง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการเบี่ยงเบน
12)ฉันมักมีเรื่องทะเลาะวิวาทบ่อย	80 (41.5)	83 (43.0)	30 (15.5)	0.74	0.711	ปกติ
13)ฉันไม่มีความสุข ท้อแท้ ร้องไห้บ่อย	76 (39.4)	79 (40.9)	38 (19.7)	0.80	0.745	ปกติ
14)เพื่อนๆส่วนมาก ไม่ชอบฉัน	64 (33.2)	106 (54.9)	23 (11.9)	1.21	0.639	ปกติ
15)ฉันวอกแวกง่าย ฉันรู้สึก ว่าไม่มีสมาธิ	26 (13.5)	126 (65.3)	41 (21.2)	1.08	0.586	ปกติ
16)ฉันกังวล เวลาอยู่ในสถานที่ที่ไม่คุ้นเคย	34 (17.6)	86 (44.6)	73 (37.8)	1.20	0.719	ปกติ
*17)ฉันติดกับเด็กที่เล็กกว่า	33 (17.1)	112 (58.0)	48 (24.9)	1.08	0.645	ปกติ
18)มีคนว่าฉันชอบโกหก หรือขี้โกหกบ่อย	64 (33.2)	101 (52.3)	28 (14.5)	0.81	0.66	ปกติ
19)เด็กๆคนอื่นล้อเลียน หรือรังแกฉัน	51 (26.4)	87 (45.1)	55 (28.5)	1.02	0.743	ปกติ
*20)ฉันมักจะอาสาช่วยเหลือคนอื่น(พ่อ แม่ ครู)	20 (10.4)	133 (68.9)	40 (20.7)	1.10	0.549	ปกติ
21)ฉันคิดก่อนทำ	83 (12.4)	86 (44.6)	24 (43.0)	0.69	0.681	ปกติ
22)ฉันชอบเอาของคนอื่นในบ้าน ที่โรงเรียน หรือที่อื่นๆ	115 (59.6)	66 (34.2)	12 (6.2)	0.47	6.2	เบี่ยงเบนน้อย
*23)ฉันเข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเด็กในวัยเดียวกัน	47 (24.4)	121 (62.6)	25 (13.0)	0.89	0.602	ปกติ

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n=193)						
คำถาม	ไม่จริง	อาจจริง	จริง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ เบี่ยงเบน
24)ฉันซึ่กั้ว รู้สึกหวาดกลัว ได้ง่าย	56 (29.0)	105 (54.4)	32 (16.6)	0.88	0.665	ปกติ
25)ทำงานได้จนสำเร็จ ตาม ความตั้งใจในการทำงานของ ฉันดี	62 (32.1)	87 (45.1)	44 (22.8)	1.09	0.737	ปกติ
รวม				0.91		ปกติ

*ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 6 การวิเคราะห์การเบี่ยงเบนทางด้านพฤติกรรม พบว่าเด็กส่วนใหญ่มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมอยู่ในระดับเบี่ยงเบนปกติ จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายชื่อ พบว่าเด็กส่วนใหญ่มองว่า “ฉันมักทำตามที่คุณอื่นบอก” (ข้อ 7) มีค่าเฉลี่ย คือ 1.24 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ปกติ รองลงมา คือ “ฉันพยายามทำตัวดีกับคนอื่น” (ข้อ 1) ค่าเฉลี่ย 1.22 อยู่ในเกณฑ์ปกติ และข้อความที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ “ฉันมีเพื่อนสนิท” (ข้อ 11) มีค่าเฉลี่ย 0.45 อยู่ในเกณฑ์เบี่ยงเบนน้อย

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เพศ มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ตารางที่ 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

(n = 193)

เพศ	การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
ชาย	11 (13.10)	70 (83.33)	3 (3.57)	84 (100.0)
หญิง	4 (3.68)	104 (95.41)	1 (0.91)	109 (100.0)
รวม	15 (7.77)	174 (90.16)	4 (2.07)	193 (100.0)

$\chi^2 = 10.030$, Sig = 0.002, Cramer's V = 0.184, df = 2

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มที่เป็นตัวอย่างเพศชาย มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 3.57) อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 83.33) และอยู่ในระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 13.10) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 0.91) อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 95.41) และอยู่ในระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 3.67) จากการทดสอบสมมติฐานเพศมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ โดยค่า Sig 0.002 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ < .05 ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ข้อมูลที่น่าสังเกตคือเด็กชายมีอัตราการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ในระดับเบี่ยงเบนมากมากกว่าเด็กหญิง

สมมติฐานที่ 2 เพศ มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

(n = 193)

เพศ	การเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
ชาย	0 (0.0)	60 (71.43)	24 (28.57)	84 (100.0)
หญิง	0 (0.0)	67 (61.47)	42 (38.53)	109 (100.0)
รวม	0 (0.0)	127 (65.80)	66 (34.20)	193 (100.0)

$\chi^2 = 2.092$, Sig = 0.098, Cramer's V = 0.104, df = 2

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มที่เป็นตัวอย่างเพศชาย มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 28.57) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 71.43) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 38.53) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 61.47) จากการทดสอบสมมติฐาน เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม โดยมีค่า Sig 0.098 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $> .05$ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05 สิ่งที่น่าสนใจคือ เด็กหญิงมีการเบี่ยงเบนของพฤติกรรมในระดับเบี่ยงเบนมาก มากกว่าเด็กชาย

สมมติฐานที่ 3 จำนวนพี่น้องมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ตารางที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพี่น้องกับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

(n = 193)

จำนวนพี่น้อง	การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
ลูกคนเดียว	4 (10.26)	33 (84.62)	2 (5.12)	39 (100.0)
2-3 คน	9 (7.76)	105 (90.52)	2 (1.72)	116 (100.0)
4 คนขึ้นไป	2 (5.26)	36 (94.74)	0 (0.0)	38 (100.0)
รวม	15 (7.77)	174 (90.16)	4 (2.07)	193 (100.0)

Gamma = 0.005, Sig = 0.983, df = 4

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มที่เป็นตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดียว มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 5.13) อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 84.62) และอยู่ในระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 10.26) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 2-3 คน มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 1.72) อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 90.52) และอยู่ในระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 7.76) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 4 คนขึ้นไป มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 94.74) และอยู่ในระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 5.26) จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า จำนวนพี่น้องไม่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ โดยมี Sig 0.983 ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ > .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ข้อสังเกตเด็กส่วนใหญ่มีอารมณ์อยู่ในระดับปกติมากที่สุด ซึ่งไม่ว่าจะมีจำนวนพี่น้องกี่คน

สมมติฐานที่ 4 จำนวนพี่น้องมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนพี่น้องกับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

(n = 193)

จำนวนพี่น้อง	การเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
ลูกคนเดียว	0 (0.0)	34 (87.18)	5 (12.82)	39 (100.0)
2-3 คน	0 (0.0)	73 (62.93)	43 (37.07)	116 (100.0)
4 คนขึ้นไป	0 (0.0)	20 (52.63)	18 (47.37)	38 (100.0)
รวม	0 (0.0)	127 (65.80)	66 (34.20)	193 (100.0)

Gamma = 0.438, Sig = 0.001, df = 4

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มที่เป็นตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดียว มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 12.82) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 87.18) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 2-3 คน มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 37.07) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 62.93) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 4 คนขึ้นไป มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 47.37) และอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 52.63) จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า จำนวนพี่น้องมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม โดยมี Sig 0.983 ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ $> .05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ข้อสังเกตจำนวนพี่น้องมีผลต่อการเบี่ยงเบนของพฤติกรรม เราได้จากการมีจำนวนพี่น้อง ที่เป็นลูกคนเดียว และหลายคนมีการเบี่ยงเบนพฤติกรรมระดับปกติ ที่ร้อยละ 0.00

สมมติฐานที่ 5 ลำดับการเกิดมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลำดับการเกิดกับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

(n = 193)

ลำดับการเกิด	การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
คนที่ 1	3 (4.0)	69 (92.0)	3 (4.0)	75 (100.0)
คนที่ 2	12 (13.04)	79 (85.87)	1 (1.09)	92 (100.0)
คนที่ 3	0 (0.0)	26 (100.0)	0 (0.0)	26 (100.0)
รวม	15 (7.77)	174 (90.16)	4 (2.07)	193 (100.0)

Gamma = -0.266, Sig = 0.124, df = 4

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มที่เป็นตัวอย่างที่เป็นลูกคนที่ 1 มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก(ร้อยละ 4.0) อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 92.0) และอยู่ในระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 4.0) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนที่ 2 มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก(ร้อยละ 1.09) อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 85.87) และอยู่ในระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 13.04) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนที่ 3 มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับปกติทั้งหมด (ร้อยละ 100) จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ลำดับการเกิดไม่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ โดยมี Sig 0.124 ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ $> .05$ ซึ่ง ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ข้อสังเกตลำดับการเกิดมีผลต่อการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์อยู่ระดับปกติ ในผลรวมของลำดับการเกิด มากถึง ร้อยละ 90.16

สมมติฐานที่ 6 ลำดับการเกิดมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างลำดับการเกิดกับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

(n = 193)

ลำดับการเกิด	การเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
คนที่ 1	0 (0.0)	55 (73.33)	20 (22.67)	75 (100.0)
คนที่ 2	0 (0.0)	62 (67.39)	30 (32.61)	92 (100.0)
คนที่ 3	0 (0.0)	10 (38.46)	16 (61.54)	26 (100.0)
รวม	0 (0.0)	127 (65.80)	66 (34.20)	193 (100.0)

Gamma = 0.339, Sig = 0.009, df = 4

จากตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มที่เป็นตัวอย่างที่เป็นลูกคนที่ 1 มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 22.67) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 73.33) ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนที่ 2 มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 32.61) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 67.39) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนที่ 3 มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 61.54) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 38.46) จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ลำดับการเกิดมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม โดยมี Sig 0.009 ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ < .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ข้อมูลที่น่าสนใจ การเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมในระดับเบี่ยงเบนน้อย ในปัจจัยด้านลำดับการเกิด มีค่าร้อยละ 0.00

สมมติฐานที่ 7 อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ตารางที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

(n = 193)

อาชีพผู้ปกครอง	การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
รับจ้าง	7 (11.11)	55 (87.3)	1 (1.59)	63 (100.0)
รับราชการ	0 (0.0)	23 (95.83)	1 (4.17)	24 (100.0)
ค้าขาย	1 (2.94)	32 (94.12)	1 (2.94)	34 (100.0)
พนักงาน บริษัท	0 (0.0)	21 (95.45)	1 (4.55)	22 (100.0)
ธุรกิจส่วนตัว	6 (20.0)	24 (80.0)	0 (0.0)	30 (100.0)
อื่น ๆ	1 (5.0)	19 (95.0)	0 (0.0)	20 (100.0)
รวม	15 (7.77)	174 (90.16)	4 (2.07)	193 (100.0)

$$\chi^2 = 14.523, \quad \text{Sig} = 0.150, \quad \text{Cramer's V} = 0.194, \quad \text{df} = 10$$

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มที่เป็นตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างมีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 1.59) อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 87.3) และระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 11.11) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 4.17) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 95.83) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 2.94) อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 94.12) และระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 2.94) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 4.55) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 95.45) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพธุรกิจ

ส่วนตัว มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 80.0) และอยู่ในระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 20.0) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่น ๆ มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 95.0) และระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 5.0) จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อาชีพผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ โดยมี Sig 0.983 ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ $> .05$ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ข้อสังเกต คือ ทุกอาชีพของผู้ปกครองมีผลต่อการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ในระดับปกติ ผลรวมที่ร้อยละ 90.16

สมมติฐานที่ 8 อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

(n = 193)

อาชีพผู้ปกครอง	การเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
รับจ้าง	0 (0.0)	38 (60.32)	25 (39.68)	63 (100.0)
รับราชการ	0 (0.0)	17 (70.83)	7 (29.17)	24 (100.0)
ค้าขาย	0 (0.0)	24 (70.59)	10 (29.41)	34 (100.0)
พนักงานบริษัท	0 (0.0)	16 (72.73)	6 (27.27)	22 (100.0)
ธุรกิจส่วนตัว	0 (0.0)	21 (70.0)	9 (30.0)	30 (100.0)
อื่น ๆ	0 (0.0)	11 (55.0)	9 (45.0)	20 (100.0)
รวม	0 (0.0)	127 (65.80)	66 (34.20)	193 (100.0)

$$\chi^2 = 3.199, \quad \text{Sig} = 0.669, \quad \text{Cramer's V} = 0.129, \quad \text{df} = 10$$

จากตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มที่เป็นตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างมีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก(ร้อยละ 39.68) และระดับปกติ (ร้อยละ 60.32) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก(ร้อยละ 29.17) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 70.83) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 29.41) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 70.59) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 27.27) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 72.73) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 30.0) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 30.0) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่น ๆ มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 45.0) และระดับปกติ (ร้อยละ 55.0) จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อาชีพผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม โดยมี Sig 0.983 ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ $> .05$ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ข้อสังเกต คือ ไม่ว่าผู้ปกครองจะมีอาชีพอะไร การเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมในระดับเบี่ยงเบนน้อย มีค่าร้อยละ 0.00

สมมติฐานที่ 9 สภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

(n = 193)

สภาพครอบครัว	การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	8 (7.34)	100 (91.74)	1 (0.92)	109 (100.0)
พ่อแม่แยกกันอยู่	7 (9.60)	64 (87.68)	2 (2.72)	73 (100.0)
บิดาเสียชีวิต	0 (0.0)	9 (90.0)	1 (10.0)	10 (100.0)
มารดาเสียชีวิต	0 (0.0)	1 (100.0)	0 (0.0)	1 (100.0)
รวม	15 (7.77)	174 (90.16)	4 (2.07)	193 (100.0)

$$\chi^2 = 5.194, \quad \text{Sig} = 0.519, \quad \text{Cramer's V} = 0.116, \quad \text{df} = 6$$

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่พ่อแม่อยู่ด้วยกันมีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 0.92) ระดับปกติ (ร้อยละ 91.74) และระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 7.34) กลุ่มตัวอย่างที่พ่อแม่แยกกันอยู่มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 2.72) ระดับปกติ (ร้อยละ 87.68) และระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 9.60) กลุ่มตัวอย่างที่บิดาเสียชีวิต มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 10.0) และระดับปกติ (ร้อยละ 90.0) กลุ่มตัวอย่างที่มารดาเสียชีวิต มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 100.0) จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สภาพครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ โดยมี Sig 0.983 ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ $> .05$ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ชื่อน่าสนใจคือ เด็กที่พ่อแม่แยกกันอยู่มีการ

เบี่ยงเบนด้านอารมณ์ในระดับเบี่ยงเบนน้อย ร้อยละ 9.59 ซึ่งมีค่าร้อยละที่มากกว่าเด็กพ่อแม่ที่อยู่ด้วยกันมีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ในระดับเบี่ยงเบนน้อย เพียงร้อยละ 7.34

สมมติฐานที่ 10 สภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพครอบครัวกับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

(n = 193)

สภาพครอบครัว	การเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	0 (0.0)	77 (70.64)	32 (29.36)	109 (100.0)
พ่อแม่แยกกันอยู่	0 (0.0)	40 (54.79)	33 (45.21)	73 (100.0)
บิดาเสียชีวิต	0 (0.0)	10 (100.0)	0 (00.0)	10 (100.0)
มารดาเสียชีวิต	0 (0.0)	0 (0.0)	1 (100.0)	1 (100.0)
รวม	0 (0.0)	127 (65.80)	66 (34.20)	193 (100.0)

$\chi^2 = 5.194$, Sig = 0.519, Cramer's V = 0.116, df = 6

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่พ่อแม่อยู่ด้วยกันมีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 29.36) และระดับปกติ (ร้อยละ 70.64) กลุ่มตัวอย่างที่พ่อแม่แยกกันอยู่มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมอยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 45.21) และระดับปกติ (ร้อยละ 54.79) กลุ่มตัวอย่างที่บิดาเสียชีวิต มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 100.0) กลุ่มตัวอย่างที่มารดาเสียชีวิต มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 100.0) จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า สภาพครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม โดยมี Sig 0.983 ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ $> .05$

ซึ่ง ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05 แต่มีข้อสังเกต คือเด็กที่พ่อแม่แยกกันอยู่มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมระดับเบี่ยงเบนมากมีค่าเฉลี่ยมากถึงร้อยละ 45.21 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมระดับปกติ มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 54.79

สมมติฐานที่ 11 ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองกับการเบี่ยงเบน ด้านอารมณ์

(n = 193)

ความสัมพันธ์ กับผู้ปกครอง	การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
ไม่กล้าเปิดใจกับ ผู้ปกครอง	0 (0.0)	3 (100.0)	0 (0.0)	3 (100.0)
เปิดใจพูดคุยกับ ผู้ปกครองได้บางเรื่อง	4 (3.36)	112 (94.12)	3 (2.52)	119 (100.0)
เปิดใจพูดคุยกับ ผู้ปกครองได้ทุกเรื่อง	11 (15.49)	59 (83.10)	1 (1.41)	71 (100.0)
รวม	15 (7.77)	174 (90.16)	4 (2.07)	193 (100.0)

$\chi^2 = 9.618$, Sig = 0.047, Cramer's V = 0.158, df = 4

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่กล้าเปิดใจกับผู้ปกครอง มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 100.0) กลุ่มตัวอย่างที่เปิดใจพูดคุยกับผู้ปกครองได้บางเรื่องมีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก(ร้อยละ 2.52) ระดับปกติ (ร้อยละ 94.12) และระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 3.36) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่เปิดใจพูดคุยกับผู้ปกครองได้ทุกเรื่องมีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก(ร้อยละ 1.41) ระดับปกติ (ร้อยละ 83.10) และระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 15.49) และจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ โดยมี Sig 0.983 ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ < .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05

สมมติฐานที่ 12 ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองกับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

(n = 193)

ความสัมพันธ์ กับผู้ปกครอง	การเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
ไม่กล้าเปิดใจกับ ผู้ปกครอง	0 (0.0)	3 (100.0)	0 (0.0)	3 (100.0)
เปิดใจพูดคุยกับ ผู้ปกครองได้บางเรื่อง	0 (0.0)	73 (61.34)	46 (38.64)	119 (100.0)
เปิดใจพูดคุยกับ ผู้ปกครองได้ทุกเรื่อง	0 (0.0)	51 (71.83)	20 (28.17)	71 (100.0)
รวม	0 (0.0)	127 (65.80)	66 (34.20)	193 (100.0)

$\chi^2 = 3.757$, Sig = 0.153, Cramer's V = 0.140, df = 4

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่กล้าเปิดใจกับผู้ปกครอง มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 100.0) กลุ่มตัวอย่างที่เปิดใจพูดคุยกับผู้ปกครองได้บางเรื่องมีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก(ร้อยละ 38.64) และระดับปกติ (ร้อยละ 61.34) ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่เปิดใจพูดคุยกับผู้ปกครองได้ทุกเรื่องมีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 28.17) และระดับปกติ (ร้อยละ 71.83) และจากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม โดยมี Sig 0.983 ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ > .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05 โดยเด็กที่เปิดใจพูดคุยกับผู้ปกครองได้บางเรื่อง มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมในระดับเบี่ยงเบนมาก มีมากถึง ร้อยละ 38.64

สมมติฐานที่ 13 รายได้ครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวกับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

(n = 193)

รายได้ครอบครัว	การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	4 (10.53)	34 (89.47)	0 (0.0)	38 (100.0)
5,001 - 10,000 บาท	8 (10.81)	64 (86.49)	2 (2.70)	74 (100.0)
10001 - 15000 บาท	1 (2.44)	39 (95.12)	1 (2.44)	41 (100.0)
15001 - 20000 บาท	2 (1.11)	15 (83.33)	1 (5.56)	18 (100.0)
สูงกว่า 20000 บาท	0 (0.0)	22 (100.0)	0 (0.0)	22 (100.0)
รวม	15 (7.77)	174 (90.16)	4 (2.07)	193 (100.0)

Gamma = 0.295, Sig = 0.066, df = 8

จากตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 5000 บาท มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 89.47) และอยู่ในระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 10.53) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีรายได้ 5001- 10000 บาท มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 2.70) อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 86.49) และอยู่ในระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 10.81) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีรายได้ 10001- 15000 บาท มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 2.44) อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 95.12) และอยู่ในระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 2.44) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีรายได้ 15001- 20000 บาท มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 5.56) อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 83.33) และอยู่ในระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 5.56) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีรายได้ สูงกว่า 20000 บาท มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 100.0) จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า รายได้ครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์

กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ โดยมี Sig 0.066 ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ $> .05$ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05 จากสมมติฐานมีข้อสงสัยว่า รายได้มีผลต่อการเบี่ยงเบนทางด้านอารมณ์อยู่ในระดับปกติเท่านั้น

สมมติฐานที่ 14 รายได้ครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ครอบครัวกับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

(n = 193)

รายได้ครอบครัว	การเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	0 (0.0)	34 (89.47)	4 (10.53)	38 (100.0)
5,001 - 10,000 บาท	0 (0.0)	42 (56.76)	32 (43.24)	74 (100.0)
10001 - 15000 บาท	0 (0.0)	29 (70.73)	12 (29.27)	41 (100.0)
15001 - 20000 บาท	0 (0.0)	8 (44.44)	10 (55.56)	18 (100.0)
สูงกว่า 20000 บาท	0 (0.0)	14 (63.63)	8 (36.37)	22 (100.0)
รวม	0 (0.0)	127 (65.80)	66 (34.20)	193 (100.0)

Gamma = 0.295, Sig = 0.066, df = 8

จากตารางที่ 20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 5000 บาท มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 10.53) และระดับปกติ (ร้อยละ 89.47) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีรายได้ 5001- 10000 บาท มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 43.24) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 56.76) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีรายได้ 10001- 15000 บาท มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 29.27) อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 70.73) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีรายได้ 15001- 20000 บาท มีการเบี่ยงเบน

ด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 55.56) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 44.44) กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีรายได้ สูงกว่า 20000 บาท มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 36.37) และอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 63.63) จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รายได้ครอบครัวยังไม่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม โดยมี Sig 0.066 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $> .05$ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05 ข้อเสนอแนะการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมในระดับเบี่ยงเบนน้อยของรายได้ในครอบครัว มีค่าร้อยละ 0.00

สมมติฐานที่ 15 การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

(n = 193)

การอบรมเลี้ยงดู	การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
เข้มงวด	7 (10.29)	60 (88.24)	1 (1.47)	68 (100.0)
แบบประชาธิปไตย	6 (5.83)	95 (92.23)	2 (1.94)	103 (100.0)
บังคับขู่เข็ญ	2 (10.0)	18 (90.0)	0 (0.0)	20 (100.0)
ไม่สนใจ	0 (0.0)	1 (50.0)	1 (50.0)	2 (100.0)
รวม	15 (7.77)	174 (90.16)	4 (2.07)	193 (100.0)

$$\chi^2 = 24.485, \quad \text{Sig} = 0.000, \quad \text{Cramer's V} = 0.252, \quad \text{df} = 6$$

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวด มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 1.47) ระดับปกติ (ร้อยละ 88.24) และระดับเบี่ยงเบนน้อย

(ร้อยละ 10.29) กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 1.94) ระดับปกติ (ร้อยละ 92.23) และระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 5.83) กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบบังคับขู่เข็ญ มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์อยู่ในระดับปกติ ร้อยละ 90.0) และระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 10.0) และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบไม่สนใจ มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 50.0) และระดับปกติ (ร้อยละ 50.0) จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ โดยมี Sig 0.000 ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ $< .05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05 โดยการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปกติ มีถึงร้อยละ 92.23

สมมติฐานที่ 16 การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

(n = 193)

การอบรมเลี้ยงดู	การเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
เข้มงวด	0 (0.0)	53 (77.94)	15 (22.06)	68 (100.0)
แบบประชาธิปไตย	0 (0.0)	62 (60.19)	41 (39.81)	103 (100.0)
บังคับขู่เข็ญ	0 (0.0)	11 (55.0)	9 (45.0)	20 (100.0)
ไม่สนใจ	0 (0.0)	1 (50.0)	1 (50.0)	2 (100.0)
รวม	0 (0.0)	127 (65.80)	66 (34.20)	193 (100.0)

$$\chi^2 = 7.151, \quad \text{Sig} = 0.067, \quad \text{Cramer's } V = 0.192, \quad \text{df} = 6$$

จากตารางที่ 22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวด มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมอยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 22.06) และระดับปกติ (ร้อยละ 77.94) กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมอยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 39.81) และระดับปกติ (ร้อยละ 60.19) กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบบังคับขู่เข็ญ มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมอยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 45.0) และระดับปกติ (ร้อยละ 55.0) และกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบไม่สนใจมีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมอยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 50.0) และระดับปกติ (ร้อยละ 50.0) จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า การอบรมเลี้ยงดูไม่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม โดยมี Sig 0.067 ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $> .05$ ซึ่ง ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05 โดยการอบรมเลี้ยงดูแบบบังคับขู่เข็ญมีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมระดับเบี่ยงเบนมาก มีถึงร้อยละ 45.0

สมมติฐานที่ 17 ลักษณะที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งที่อยู่อาศัยกับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

แหล่งที่อยู่อาศัย	การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
ดี	7 (9.09)	69 (89.61)	1 (1.30)	77 (100.0)
พอใช้	8 (7.21)	100 (90.09)	3 (2.70)	111 (100.0)
ควรปรับปรุง	0 (0.0)	5 (100.0)	0 (0.0)	5 (100.0)
รวม	15 (7.77)	174 (90.16)	4 (2.07)	193 (100.0)

$\chi^2 = 1.202$, Sig = 0.878, Cramer's V = 0.056, df = 4

จากตารางที่ 23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีแหล่งที่อยู่อาศัยในเกณฑ์ดี มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 1.30) ระดับปกติ (ร้อยละ 89.61) และระดับเบี่ยงเบน

น้อย (ร้อยละ 9.09) และกลุ่มตัวอย่างที่มีแหล่งที่อยู่อาศัยพอใช้ มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 2.70) ระดับปกติ (ร้อยละ 90.09) และระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 7.21) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีแหล่งที่อยู่อาศัยควรปรับปรุง มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์อยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 100.0) จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ลักษณะที่อยู่อาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ โดยมี Sig 0.878 ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ $> .05$ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05

สมมติฐานที่ 18 แหล่งที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างแหล่งที่อยู่อาศัยกับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

(n = 193)

แหล่งที่อยู่อาศัย	การเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
ดี	0 (0.0)	57 (74.03)	20 (25.97)	77 (100.0)
พอใช้	0 (0.0)	65 (58.56)	46 (41.44)	111 (100.0)
ควรปรับปรุง	0 (0.0)	5 (100.0)	0 (0.0)	5 (100.0)
รวม	0 (0.0)	127 (65.80)	4 (34.20)	193 (100.0)

$\chi^2 = 7.501$, Sig = 0.024, Cramer's V = 0.197, df = 4

จากตารางที่ 24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยดี มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมอยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 25.97) และระดับปกติ (ร้อยละ 74.03) และกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยพอใช้ มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมอยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 41.44) และระดับปกติ (ร้อยละ 58.56) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่อยู่อาศัยควรปรับปรุง มีการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมอยู่ในระดับปกติ (ร้อยละ 100.0) จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า

ลักษณะที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมโดยมี Sig 0.024 ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ $< .05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับนัยสำคัญที่ .05 โดยการเบี่ยงเบนพฤติกรรมระดับเบี่ยงเบนมากของแหล่งที่อยู่ อยู่ในเกณฑ์พอใช้ มีมากถึง ร้อยละ 41.44

สมมติฐานที่ 19 สภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในโรงเรียนกับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

(n = 193)

สภาพแวดล้อมใน โรงเรียน	การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
ดี	14 (12.07)	101 (87.07)	1 (1.30)	77 (100.0)
ควรปรับปรุง	0 (0.0)	12 (100.0)	0 (0.0)	12 (100.0)
พอใช้	1 (1.54)	61 (93.85)	3 (4.62)	65 (100.0)
รวม	15 (7.77)	174 (90.16)	4 (2.07)	193 (100.0)

$\chi^2 = 10.385$, Sig = 0.034, Cramer's V = 0.164, df = 4

จากตารางที่ 25 พบว่า มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ของสภาพแวดล้อมในเกณฑ์ดี อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 1.30) ระดับปกติ (ร้อยละ 87.07) และระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 12.07) และกลุ่มตัวอย่างของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนในเกณฑ์ควรปรับปรุงมีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ในระดับปกติ (ร้อยละ 100.0) ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนในเกณฑ์พอใช้มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ในเกณฑ์พอใช้อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 4.62) ระดับปกติ (ร้อยละ 93.85) และระดับเบี่ยงเบนน้อย (ร้อยละ 1.54) จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า สภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ โดยมี Sig 0.034

ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ $< .05$ ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับมีนัยสำคัญที่ $.05$
 ข้อสังเกต คือสภาพแวดล้อมในโรงเรียนทำให้เด็กมีการเบี่ยงเบนปกติ

สมมติฐานที่ 20 สภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมของโรงเรียนกับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

(n = 193)

สภาพแวดล้อม ในโรงเรียน	การเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม			รวม
	เบี่ยงเบนน้อย	ปกติ	เบี่ยงเบนมาก	
ดี	0 (0.0)	80 (68.97)	36 (31.03)	116 (100.0)
ควรปรับปรุง	0 (0.0)	2 (16.67)	10 (83.33)	12 (100.0)
พอใช้	0 (0.0)	45 (69.23)	20 (30.77)	65 (100.0)
รวม	0 (0.0)	127 (65.80)	66 (34.20)	193 (100.0)

$\chi^2 = 13.730$, Sig = 0.001, Cramer's V = 0.267, df = 4

จากตารางที่ 26 พบว่า มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ของสภาพแวดล้อมในเกณฑ์ดี อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 31.03) ระดับปกติ (ร้อยละ 68.07) และกลุ่มตัวอย่างของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนในเกณฑ์ควรปรับปรุงมีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 83.33) ระดับปกติ (ร้อยละ 16.67) ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างของสภาพแวดล้อมในโรงเรียนในเกณฑ์พอใช้มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ในเกณฑ์พอใช้อยู่ในระดับเบี่ยงเบนมาก (ร้อยละ 30.77) ระดับปกติ (ร้อยละ 69.23) จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า สภาพแวดล้อมของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม โดยมี Sig 0.983 ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติ $> .05$ ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ในระดับมีนัยสำคัญที่ $.05$ ข้อที่น่าสนใจคือสภาพแวดล้อมในโรงเรียนผลต่อการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม มีเฉพาะในระดับปกติและเบี่ยงเบนมากเท่านั้น

ข้อวิจารณ์

ในการศึกษาเรื่องการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์และพฤติกรรมของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนออเงิน กรุงเทพมหานคร พบว่า

ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ จำนวนพี่น้อง และลำดับการเกิด จากการศึกษา พบว่าเพศหญิง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 มีจำนวนพี่น้อง 2-3 คน จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 และพบว่า เป็นลูกคนที่ 2 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 47.6

ปัจจัยด้านครอบครัว

ปัจจัยทางด้านภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย อาชีพผู้ปกครอง สภาพครอบครัว ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง รายได้ครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดู พบว่า ผู้ปกครองอาชีพรับจ้าง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 เด็กส่วนใหญ่เปิดใจพูดคุยกับผู้ปกครองได้บ้างเรื่อง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 61.6 และครอบครัวส่วนใหญ่มีรายได้ 5001-10000 บาท จำนวน 74 คน คิดร้อยละ 38.3 โดยมีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4

ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม

ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ลักษณะสภาพที่อยู่ และสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน พบว่า พบว่าเด็กนักเรียนมีสภาพที่อยู่ที่พักอาศัย จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 โดยมีสภาพแวดล้อมในโรงเรียนในเกณฑ์ดี จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1

การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

การวิเคราะห์การเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายชื่อ พบว่า

การตอบคำถามในเกณฑ์ระดับปกติของข้อความเชิงบวก มีทั้งหมด 17 ข้อ การตอบคำถามในเกณฑ์ระดับปกติของข้อความเชิงลบ มีทั้งหมด 16 ข้อ การตอบคำถามในเกณฑ์ระดับการเบี่ยงเบนน้อยของข้อความเชิงบวก มีทั้งหมด 11 ข้อ และการตอบคำถามในเกณฑ์ระดับเบี่ยงเบนน้อยของข้อความเชิงลบ มีทั้งหมด 8 ข้อ ซึ่งเป็นเกณฑ์ระดับปกติ ข้อความ และสรุปผล พบว่า เด็กส่วนใหญ่มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ในระดับเบี่ยงเบนปกติ โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 2.83

การเบี่ยงเบนทางด้านพฤติกรรม

การวิเคราะห์การเบี่ยงเบนทางด้านพฤติกรรม จากการวิเคราะห์แบบสอบถามเป็นรายข้อ พบว่า การตอบคำถามในเกณฑ์ระดับปกติของข้อความเชิงบวก มีทั้งหมด 17 ข้อ การตอบคำถามในเกณฑ์ระดับปกติของข้อความเชิงลบ มีทั้งหมด 4 ข้อ และการตอบคำถามในเกณฑ์ระดับการเบี่ยงเบนน้อยของข้อความเชิงบวก มีทั้งหมด 4 ข้อ สรุปผล พบว่า เด็กส่วนใหญ่มีการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ในระดับเบี่ยงเบนปกติ โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 2.83

ผลการทดสอบสมมติฐานส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้ พฤติกรรม

สมมติฐานของปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ เพศ จำนวนพี่น้อง และลำดับการเกิดมีผลต่อการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์และพฤติกรรม สรุปได้ว่า

สมมติฐานที่ 1 เพศมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ จากผลการศึกษาพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ เป็นไปตามสมมติฐาน จากทฤษฎีทางจิตวิทยาได้กล่าวว่าเพศชายจะมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่รุนแรงมากกว่าเพศหญิงอันเนื่องมาจากฮอร์โมนเพศ

สมมติฐานที่ 2 เพศมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม จากผลการวิจัยพบว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน อาจเนื่องมาจากเด็กในวัยนี้มีความคลุกคลีกันอยู่มากไม่มีการแบ่งแยกเพศอย่างเด่นชัดจึงมีพฤติกรรมที่คล้ายกัน รวมถึงเด็กกลุ่มที่ทดสอบมีภาวะเงื่อนไขและอิทธิพลทาง

สิ่งแวดล้อมที่ใกล้เคียงกัน โดยเฉพาะแหล่งที่อยู่โดยส่วนใหญ่จะอยู่เฟลต เช่น เกษะออเงิน
ครอบครัวมีรายได้ต่ำ เป็นต้น

สมมติฐานที่ 3 และสมมติฐานที่ 5 จำนวนพี่น้องมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม
เบี่ยงเบนด้านอารมณ์ จากผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ
0.5 เมื่อพิจารณาแล้วจำนวนพี่น้องไม่มีผลทำให้เด็กมีอารมณ์ต่างกันเพราะอารมณ์คนเรานั้นอาจมี
สาเหตุที่กระทบได้หลายทาง เช่น สภาพร่างกาย สิ่งแวดล้อม สติปัญญา เป็นต้น ที่มีอิทธิพล
มากกว่า

สมมติฐานที่ 4 และสมมติฐานที่ 6 จำนวนพี่น้องและลำดับการเกิดมีความสัมพันธ์กับ
ความเบี่ยงเบนทางด้านพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.5 ($\text{Gamma} = 0.339$) เมื่อ
พิจารณาภาพรวมพบว่าจำนวนพี่น้องและลำดับการเกิด เป็นผลมาจากการที่ต้องอยู่ร่วมกันทำให้เด็ก
มีบทบาทละบุคลิกภาพที่คล้ายกัน เช่น คนที่เป็นพี่มักมีลักษณะการเป็นผู้นำ คนที่เป็นลูกคนเล็กจะ
มีลักษณะไม่ค่อยกล้าตัดสินใจ

สมมติฐานปัจจัยทางด้านภูมิหลังทางด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง สภาพ
ครอบครัว ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู มีข้อสังเกตได้
คือ

สมมติฐานที่ 7 อาชีพผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนทางด้านอารมณ์
พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กัน อาจเป็นเพราะว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออารมณ์ของเด็กส่วนใหญ่มาจาก
ความสัมพันธ์ในครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ต่อบุตร หรือสภาพแวดล้อมที่เด็กอยู่ว่ามีสิ่งช่วย
อะไรบ้าง

สมมติฐานที่ 8 อาชีพผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนทางด้านอารมณ์
พบว่าอาชีพของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตามแนวคิดของ
Dollard และ Miller กล่าวว่า พฤติกรรมของคนมาจากแรงขับมาจากร่างกาย โดยที่มีสิ่งเร้าทำให้
บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา คือมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้า และอีกประการอาจได้รับแรงเสริมทำ
ให้คนเราแสดงพฤติกรรมออกมา

สมมติฐานที่ 9 สภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนอารมณ์ พบว่า สภาพครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับอารมณ์ มีนัยสำคัญที่ .05 อาจเป็นเพราะสภาพครอบครัวกลุ่มตัวอย่างเป็นสภาพครอบครัวที่พ่อแม่อยู่ด้วยกัน ด้วยเหตุนี้ก็จะสอดคล้องกับการศึกษาสภาพแวดล้อมที่ว่า ครอบครัวที่ไม่มีการทะเลาะกัน จะช่วยให้เด็กเป็นคนที่ควบคุมอารมณ์ได้

สมมติฐานที่ 10 สภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนพฤติกรรม พบว่า สภาพครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ซึ่งไม่สอดคล้องกับการวิจัยของพิสมัย วินุลสวัสดิ์ (2510) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำความผิดของเด็กเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่มีต่อครอบครัว พบว่าสภาพครอบครัวมีส่วนสำคัญมากที่สุดที่ผลักดันไปสู่พฤติกรรมการกระทำความผิด สาเหตุอาจเป็นเพราะว่าเด็กวัยนี้อาจถูกครอบครัวกดดันในเรื่องการแสดงออกของพฤติกรรมจึงไม่สามารถแสดงออกมาได้อย่างเต็มที่

สมมติฐานที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวกับการเบี่ยงเบนอารมณ์ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนอารมณ์ ทั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาที่ว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัว ทักษะของพ่อแม่มีส่วนสร้างอารมณ์ของเด็กอยู่มาก ซึ่งมีสาเหตุมาจาก เด็กที่ถูกพ่อแม่ทอดทิ้ง พ่อแม่ไปทำงานทั้งวัน หรือพ่อแม่ดูแลเอาใจใส่มากเกินไป

สมมติฐานที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวกับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม อาจเป็นเพราะว่าจากการวิจัยกลุ่มตัวอย่างมีการเปิดใจพูดคุยกับผู้ปกครองทำให้ลดช่องว่างสำหรับเด็กและผู้ใหญ่นั้นจึงมีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ไม่เบี่ยงเบน

สมมติฐานที่ 13 และสมมติฐานที่ 14 รายได้มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนอารมณ์และพฤติกรรม พบว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับอารมณ์และพฤติกรรมของเด็ก ทั้งนี้เนื่องมาจากในวัยนี้เด็กยังไม่มีควมสนใจในเรื่องที่ไกลตัวมากนักอย่างเช่นรายได้ของครอบครัว ไม่เหมือนกับความสัมพันธ์กับครอบครัว รายได้ของครอบครัวจึงไม่มีความสัมพันธ์กับอารมณ์และพฤติกรรม

สมมติฐานที่ 15 การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนอารมณ์ พบว่า การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนอารมณ์ จากการศึกษาการอบรมเลี้ยงดูโดยเฉพาะการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางด้านอารมณ์ ทั้งนี้เพราะการเลี้ยงดูแบบ

ประชาธิปไตยมีการรับฟังและเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็นทำให้เด็กไม่เกิดความคับข้องใจ ทำให้การเลี้ยงดูแบบนี้มีผลต่ออารมณ์ของเด็กไม่ให้เกิดการเบี่ยงเบน

สมมติฐานที่ 16 อบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม พบว่า การอบรมเลี้ยงดูไม่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม ซึ่งไม่สอดคล้องกับ รายงานการวิจัย สภาแห่งชาติ เรื่องอันตราย (2507) กล่าวถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นถือว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนอย่างหนึ่ง ซึ่งพบว่าการเป็นอันตรายนั้นสิ่งแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจของครอบครัว การไม่ลงรอยกันในเรื่องการเลี้ยงดูบุตร ครอบครัวแตกแยก ส่วนมากเป็นเด็กเกรง คบเพื่อนเลวผู้ปกครองมีอาชีพไม่แน่นอน มีเวลาว่างมาก และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ดังนั้นทำให้อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูจึงไม่มีความสัมพันธ์มากกว่าปัจจัยที่ได้กล่าวมานี้

สมมติฐานปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ แหล่งที่อยู่ และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีผลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนด้านอารมณ์และพฤติกรรม สรุปได้ว่า

สมมติฐานที่ 17 แหล่งที่อยู่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ พบว่าแหล่งที่อยู่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุที่มีอิทธิพลมากกว่า เช่น สังคม สภาพชีวิตของครอบครัวปัญหาค่าครองชีพสูง แต่รายได้ไม่พอจุนเจือ สิ่งบันเทิงต่างๆ ในสังคมมีมาก และผู้ปกครองเองก็ไม่มีเวลาสนใจ สอดคล้องกับวิจัยของ บัญญัติ สุชีวะ (2523)

สมมติฐานที่ 18 แหล่งที่อยู่มีความสัมพันธ์ด้านพฤติกรรม พบว่าแหล่งที่อยู่มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม จากการวิจัยในครั้งนี้ สังคม สอดคล้องกับการวิจัยของ ชแลมม์ (1960) กล่าวว่า พฤติกรรมต่างของเด็กก็มีอิทธิพลต่างๆ อันได้แก่ โรงเรียน ครอบครัว และสิ่งแวดล้อมในตัวเด็ก

สมมติฐานที่ 19 และสมมติฐานที่ 20 คือสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรมตามลำดับ พบว่าสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์และพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ ชแลมม์ (1960) ได้ศึกษาว่า เด็กจะมีพฤติกรรมมาต่างๆที่เป็นลบในส่วนหนึ่งมาจากอิทธิพลของสื่อมวลชน และนอกจากนี้พฤติกรรมต่างของเด็กก็มีอิทธิพลต่างๆ อันได้แก่ โรงเรียน ครอบครัว และสิ่งแวดล้อมของตัวเอง ทั้งนี้ เนื่องจาก สิ่งแวดล้อมถือเป็น

สิ่งเร้าให้คนเกิดการแสดงพฤติกรรม ซึ่งจะเห็นได้ว่าได้มีความสนใจในการปรับปรุงสภาพแวดล้อม
สังคมหรือได้มีการจัดตั้งองค์กรที่ทำหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรม เช่น ศูนย์เยาวชน ศูนย์กีฬา
ศูนย์ฝึกอาชีพ เป็นต้น (นวลจันทร์, 2548: 194)

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์และพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนออเงิน กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนออเงิน กรุงเทพมหานคร จำนวน 193 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบ่ง 5 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยด้านด้านบุคคล ปัจจัยภูมิหลังของครอบครัว ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม และการเบี่ยงเบนในด้านอารมณ์และการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทางด้านอารมณ์เท่ากับ 0.9260 และ ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นทางด้านพฤติกรรมเท่ากับ 0.7204 โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า Chi-square ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม และค่าแกมมา ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

ปัจจัยด้านบุคคล

1. เพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 และเป็นเพศชาย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5
2. จำนวนพี่น้อง พบว่าจำนวน 1 คน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 จำนวนพี่น้อง 2-3 คน จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 จำนวนพี่น้องจำนวน 4 คนขึ้นไปคน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5
3. ลำดับการเกิด พบว่าลำดับการเกิดเป็นลูกคนที่ 1 จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 38.9 เป็นลูกคนที่ 2 จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 47.6 เป็นลูกคนที่ 3 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

ปัจจัยด้านครอบครัว

4. อาชีพผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างมีผู้ปกครองอาชีพรับจ้างมีมากที่สุด จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 ค้าขายจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.6 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 พนักงานบริษัท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 รับราชการจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 12.6 พนักงานบริษัท จำนวน 22 คน จำนวน 11.4 และไม่มีอาชีพที่แน่นอน จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4

5. สภาพครอบครัว พบว่า บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 พ่อ-แม่แยกกันอยู่ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 บิดาเสียชีวิต 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และมารดาเสียชีวิต 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

6. ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง พบว่า เด็กส่วนใหญ่เปิดใจพูดคุยกับผู้ปกครองได้บางเรื่อง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 61.6 และเปิดใจคุยกับผู้ปกครองได้บางทุกเรื่อง จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 และน้อยที่สุดคือ ไม่กล้าเปิดใจคุยกับผู้ปกครอง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

7. รายได้ครอบครัว พบว่า ครอบครัวส่วนใหญ่มีรายได้ 5000-10000 บาท จำนวน 74 คน คิดร้อยละ 38.3 รายได้ 10001-15000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 รายได้ ต่ำกว่า 5000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 รายได้ สูงกว่า 20000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และน้อยที่สุดคือรายได้อยู่ที่ 15001-20000 บาท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

8. การอบรมเลี้ยงดู พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีมากที่สุด จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4 แบบเข้มงวด จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 35.2 แบบบังคับขู่เข็ญ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และน้อยที่สุดไม่สนใจเลย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

9. แหล่งที่อยู่ พบว่า เด็กนักเรียนส่วนใหญ่มีแหล่งที่อยู่ที่ใช้ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 สภาพที่อยู่ในขั้นดี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 ควรปรับปรุง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

10. สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน พบว่า มาที่สุดอยู่ในเกณฑ์ดีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 มีสภาพพอใช้จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 และน้อยที่สุดคือควรปรับปรุงจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2

สรุปการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐานทั้งหมดสรุปได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 เพศ มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ยอมรับสมมติฐานตัวแปรอิสระเรื่องเพศ

สมมติฐานที่ 2 เพศ มีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปฏิเสธสมมติฐานในตัวแปรอิสระเรื่องเพศ

สมมติฐานที่ 3 จำนวนพี่น้องมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปฏิเสธสมมติฐานในตัวแปรอิสระเรื่องจำนวนพี่น้อง

สมมติฐานที่ 4 จำนวนพี่น้องมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ยอมรับสมมติฐานตัวแปรอิสระเรื่องจำนวนพี่น้อง

สมมติฐานที่ 5 ลำดับการเกิดมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานในตัวแปรอิสระเรื่องลำดับการเกิด

สมมติฐานที่ 6 ลำดับการเกิดมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ยอมรับสมมติฐานตัวแปรอิสระเรื่องลำดับการเกิด

สมมติฐานที่ 7 อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานในตัวแปรอิสระเรื่องอาชีพผู้ปกครอง

สมมติฐานที่ 8 อาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานในตัวแปรอิสระเรื่องอาชีพผู้ปกครอง

สมมติฐานที่ 9 สภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปฏิเสธสมมติฐานในตัวแปรอิสระเรื่องสภาพครอบครัว

สมมติฐานที่ 10 สภาพครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปฏิเสธสมมติฐานในตัวแปรอิสระเรื่องสภาพครอบครัว

สมมติฐานที่ 11 ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ยอมรับสมมติฐานตัวแปรอิสระเรื่องความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง

สมมติฐานที่ 12 ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานในตัวแปรอิสระเรื่องความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง

สมมติฐานที่ 13 รายได้ครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปฏิเสธสมมติฐานในตัวแปรอิสระเรื่องรายได้ครอบครัว

สมมติฐานที่ 14 รายได้ครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปฏิเสธสมมติฐานในตัวแปรอิสระเรื่องรายได้ครอบครัว

สมมติฐานที่ 15 การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ยอมรับสมมติฐานตัวแปรอิสระเรื่องการอบรมเลี้ยงดู

สมมติฐานที่ 16 การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานในตัวแปรอิสระเรื่องการอบรมเลี้ยงดู

สมมติฐานที่ 17 แหล่งที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปฏิเสธสมมติฐานในตัวแปรอิสระเรื่องลักษณะที่อยู่อาศัย

สมมติฐานที่ 18 แหล่งที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ยอมรับสมมติฐานตัวแปรอิสระเรื่องลักษณะที่อยู่อาศัย

สมมติฐานที่ 19 สภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ยอมรับสมมติฐานตัวแปรอิสระเรื่องสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

สมมติฐานที่ 20 สภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ยอมรับสมมติฐานตัวแปรอิสระเรื่องสภาพแวดล้อมของโรงเรียน

ตารางที่ 27 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	สมมติฐานทางด้านอารมณ์		สมมติฐานทางด้านพฤติกรรม	
	เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน	เป็นไปตาม สมมติฐาน	ไม่เป็นไป ตาม สมมติฐาน
1. เพศ	✓			✓
2. จำนวนพี่น้อง		✓	✓	
3. ลำดับการเกิด		✓	✓	
4. อาชีพผู้ปกครอง		✓		✓
5. สภาพครอบครัว		✓		✓
6. ความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้ปกครอง	✓			✓
7. รายได้ครอบครัว		✓		✓
8. การอบรมเลี้ยงดู	✓			✓
9. แหล่งที่อยู่อาศัย		✓	✓	
10. สิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	✓		✓	

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. การผลการวิจัย ปัจจัยความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง และการอบรมเลี้ยงดู มีความสัมพันธ์กับอารมณ์ของเด็ก จากการวิจัยเราควรตระหนักถึงความสำคัญกับครอบครัวให้มาก เพราะจากสถิติการเกิดอาชญากรรมของเยาวชน ทำให้เราเห็นได้ว่าครอบครัวมีส่วนที่ทำให้เด็กเรียนรู้ในด้านการแสดงอารมณ์และพฤติกรรมออกมาจากประสบการณ์ที่เด็กได้พบเจอมาจากครอบครัว

2. ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมทางด้านแหล่งที่อยู่และสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีผลต่อการเบี่ยงเบนพฤติกรรม ทำให้เราต้องตระหนักอีกว่า ณ ปัจจุบันนี้สังคมของเราได้มีการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีอย่างมากมาย และในขณะเดียวกันความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวกลับเริ่มมีความห่างเหินกันมากขึ้น เด็กเริ่มมีความรู้ทางสังคมจากสื่อต่างๆเพิ่มขึ้น ทั้งมาจากแหล่งที่ตนเองอาศัยอยู่ หรือในโรงเรียน ซึ่งปัจจัยทั้ง 2 ด้าน ถือเป็นแหล่งที่ให้ความรู้ ประสบการณ์ต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการแสดงออกของพฤติกรรม และมีผลทางด้านอารมณ์ จากการกระทำ ความผิดของเยาวชนส่วนหนึ่งก็มาจากการเข้าไปมั่วสุมยังแหล่งอบายมุข จุดนี้เราควรให้ความสำคัญกับสถานที่ที่เด็กอยู่ที่จะเป็นบ้าน โรงเรียน ควรจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี

3. จากผลการวิจัยปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีผลทั้งการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์และการเบี่ยงเบนพฤติกรรม เนื่องจากเด็กนักเรียนวัยนี้เป็นวัยที่มีพัฒนาการที่เร็วและเป็นวัยที่มีความสนใจในสิ่งรอบด้าน มีความอยากรู้อยากเห็นทำให้ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนย่อมมีผลต่อพฤติกรรมและอารมณ์ เนื่องจากเด็กในปัจจุบันนี้ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในโรงเรียน ดังนั้นเราควรให้ความสนใจในการพัฒนาสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนไม่ว่าจะเป็น ห้องเรียน ครูผู้สอน หลักสูตรการสอน บรรยากาศในห้องเรียน เป็นต้น โดยตระหนักถึงการสร้างสภาพแวดล้อมในโรงเรียนให้มีคุณภาพ

4. ตัวแปรด้านการอบรมเลี้ยงดูหากผู้ต้องการทำการวิจัยด้านนี้ ผู้ทำวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการขยายรายละเอียดและอธิบายความหมายของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในชัดเจน เนื่องจากเด็กนักเรียนที่ทำการวิจัยยังมีอายุน้อยและยังไม่เข้าใจความหมาย ดังนั้นผู้วิจัยควรอธิบายให้เด็กเกิดความเข้าใจที่ชัดเจน

ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

1. การเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบน เป็นเรื่องที่กว้างมาก ทางผู้วิจัยขอเสนอแนะเป็นแนวทางหากมีผู้สนใจที่จะศึกษาต่อไป เช่น เพศ สังคม วัฒนธรรม บุคลิกภาพ เป็นต้น เพื่อนำมาเป็นแนวทางของการศึกษาการเบี่ยงเบนหรือพฤติกรรมเบี่ยงเบนในด้านต่างๆ

2. นอกจากนี้ตัวแปรที่เป็นสาเหตุของการเบี่ยงเบนก็ยังมีหลายปัจจัย เช่น อายุ กลุ่มเพื่อน การศึกษา ทั้งนี้ล้วนมีส่วนในการศึกษาในพฤติกรรมเบี่ยงเบน เพราะหากมีการศึกษาในลักษณะสหวิทยาการ ก็จะได้องค์ความรู้แบบองค์รวม

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต. 2546. คู่มือความฉลาดทางอารมณ์. นนทบุรี: กรมสุขภาพจิตสํักม.

จิราภา เต็งไตรงัน และคณะ. 2544. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จํานง อติวัฒนาสิทธิ และคณะ. 2530. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ทิพย์อักษร.

ชลาทิพย์ ปุณณะบุตร. 2524. ชีวิตครอบครัวในแหล่งเสื่อมโทรม: ศึกษาเฉพาะครอบครัวที่ได้รับ
การสงเคราะห์ในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร:
เทพเนรมิตการพิมพ์.

ณรงค์ เสียงประชา. 2537. มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

ถวิล ธาราโกษณ์ และ ศรีณัย คำวิสุข. 2543. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร:
ทิพย์วิสุทธิ์.

นพมาศ อึ้งพระ(ธีรเวคิ). 2546. ทฤษฎีบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นวลจันทร์ ทศนชันกุล. 2548. อาชญากรรม การป้องกัน: การควบคุม. นนทบุรี: พรทิพย์
การพิมพ์.

บุษบง เมฆวิชัย, ร.ต.ท. 2523. การป้องกันแก้ไขปัญหาด็กและเยาวชนในเขตรับผิดชอบของกอง
กำกับการตำรวจนครบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2545. การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม: หลักทฤษฎีและ
มาตรการ. 3 เล่ม. ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ 1991 จำกัด.

พิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์ และคณะ. 2528. จิตวิทยาร่วมสมัย. เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พวงเพชร สุรัตน์ทีกุลและคณะ. 2541. มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วินัย ศรีเจริญ. 2523. ปัญหาด้านสัมพันธภาพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการอบรม
เลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย ในเขต
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศรีธรรม ธนะภูมิ. 2535. พัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร: ชโรงพิมพ์
ชวนพิมพ์.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2543. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วน
จำกัดทิพย์วิสุทธิ.

สนทยา พลศรี. 2545. หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.

สุพัตรา จุณณะปิยะ. 2546. คู่มือการวิจัยทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์. นครปฐม:
โรงพิมพ์ ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรม.

โสภา ชปิลมันน์. 2536. บุคลิกภาพ และพัฒนาการ: แนวโน้มสู่พฤติกรรมปกติ และการมี
พฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.

โสภา ชปิลมันน์. 2537. อาชญากรรม ปัญหาที่ควรแก้ไขในสังคมปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร:
บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

โสภา ชูพิกุลชัย. 2532. **ความรู้เบื้องต้น ทางบุคลิกภาพอันมีแนวโน้มต่อการประกอบ
อาชญากรรม.** กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

สิริวิไล. 2526. **คู่มืออ่านพฤติกรรมเด็ก.** กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล.

เสริน ปุณณะหิตานนท์. ม.ป.ป. **การกระทำผิดในสังคม.** กรุงเทพมหานคร: เดอะบิสซิเนสเพรส
จำกัด.

สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. ม.ป.ป. **เอกสารแนวทางการดำเนินงานตามระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.**

อัมณพ ชูบำรุง. 2542. **ทฤษฎีอาชญากรรม.** ม.ป.ท.

Carl Rogers. 1961. **An Becoming A Person.** Boston: Moughton Miffin.

Engel. G. L. 1962. **Psychological Development in Health and Disease.** Philandelpia:
Saunder.

Edwin, H.S. and R.C. Donald. 1960. **Principles of Criminology.** (6th ed.) Chicago: J.B.
Linpincoff.

Hilgard. E. R. 1962. **Introduction to Psychology.** New York: Harcourt Brace&World, Inc.

Kolesnik, W. L. 1970. **Education Psychology.** (2n ed). New York: Mc Grew–Hill Book
Co.

Taft, Donnal and Ralph W. England. 1964. **Criminology New York.** The Macmillian
Conpang.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

การเป็ยงเบนด้านอารมณ์และการเป็ยงเบนด้านพฤติกรรม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
โรงเรียนออเงิน กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เป็นคำถามข้อมูลส่วนตัว มีจำนวน 10 ข้อ กรุณาตอบทุกข้อ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

ปัจจัยด้านส่วนตัว

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
 2. จำนวนพี่น้อง ☐ 1 คน
☐ 2 – 3 คน
☐ 4 คนขึ้นไป
 3. เป็นลูกคนที่ ☐ คนที่ 1
☐ คนที่ 2
☐ คนที่ 3
☐ คนที่ 4

ปัจจัยทางด้านครอบครัว

4. อาชีพของผู้ปกครอง ☐ รับจ้าง
- ☐ รับราชการ
- ☐ ค้าขาย
- ☐ พนักงานบริษัท
- ☐ ธุรกิจส่วนตัว
- ☐ อื่น ๆ

5. สภาพครอบครัว

- ☐ พ่อ-แม่ อยู่ด้วยกัน
- ☐ พ่อ-แม่ แยกกันอยู่
- ☐ บิดาเสียชีวิต
- ☐ มารดาเสียชีวิต

6. ความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง

- ☐ ไม่กล้าเปิดใจกับผู้ปกครอง
- ☐ เปิดใจพูดคุยกับผู้ปกครองได้บางเรื่อง
- ☐ เปิดใจคุยกับผู้ปกครองได้ทุกเรื่อง

7. รายได้ครอบครัว

- ☐ ต่ำกว่า 5,000
- ☐ 5,001-10,000
- ☐ 10,001-15,000
- ☐ 15,001-20,000
- ☐ สูงกว่า 20,000

8. การอบรมเลี้ยงดู

- ☐ เข้มงวด
- ☐ แบบประชาธิปไตย
- ☐ บังคับทุ้น
- ☐ ไม่สนใจ

ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม

9. ลักษณะสภาพของที่อยู่อาศัย

- ☐ ดี ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

10. สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน

- ☐ ดี ☐ พอใช้ ☐ ควรปรับปรุง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามด้านอารมณ์ (กรมสุขภาพจิต, 2546: 39-42)

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เป็นคำถามหรือข้อความเกี่ยวกับอารมณ์ มีจำนวน 52 ข้อ กรุณาตอบทุกข้อโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกที่ท่านรับรู้

ที่	ข้อความ	ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริง
1.	เวลาฉันโกรธหรือไม่สบายใจ ฉันรับรู้ได้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับฉัน				
2.	ฉันบอกไม่ได้ว่าอะไรทำให้ฉันรู้สึกโกรธ				
3.	เมื่อถูกขัดใจ ฉันมักรู้สึกหงุดหงิดจนควบคุมอารมณ์ไม่ได้				
4.	ฉันสามารถคอย เพื่อให้บรรลุปเป้าหมายที่พอใจ				
5.	ฉันมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบรุนแรงต่อปัญหาเพียงเล็กน้อย				
6.	เมื่อถูกบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบ ฉันจะอธิบายเหตุผลจนผู้อื่นยอมรับได้				
7.	ฉันสังเกตได้ เมื่อคนใกล้ชิดมีอารมณ์เปลี่ยนแปลง				
8.	ฉันไม่สนใจกับความทุกข์ของผู้อื่นที่ฉันไม่รู้จัก				
9.	ฉันไม่ยอมรับในสิ่งที่ผู้อื่นทำต่างจากที่ฉันคิด				
10.	ฉันยอมรับได้ว่าผู้อื่นก็อาจมีเหตุผลที่ไม่พอใจการกระทำของฉัน				
11.	ฉันรู้สึกว่าผู้อื่นชอบเรียกร้องความสนใจเกินไป				
12.	แม้จะมีภาระที่ต้องทำ ฉันก็ยังยินดีรับฟังความทุกข์ของผู้อื่นที่ต้องการความช่วยเหลือ				
13.	เป็นเรื่องธรรมดาที่จะเอาเปรียบผู้อื่นเมื่อมีโอกาส				
14.	ฉันเห็นคุณค่าในน้ำใจของผู้อื่นที่มีต่อฉัน				
15.	เมื่อทำความผิดฉันสามารถกล่าวคำ “ขอโทษ” ผู้อื่นได้				

ข้อ	ข้อความ	ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้างจริง	จริง
16.	ฉันยอมรับข้อผิดพลาดของผู้อื่นได้ยาก				
17.	ถึงแม้จะต้องเสียประโยชน์ส่วนตัวบ้าง ฉันก็ยังดี ทำเพื่อส่วนรวม				
18.	ฉันรู้สึกลำบากใจในการทำสิ่งหนึ่งเพื่อผู้อื่น				
19.	ฉันไม่รู้ว่าฉันเก่งเรื่องอะไร				
20.	แม้จะเป็นงานยาก ฉันก็มั่นใจว่าสามารถทำได้				
21.	ฉันกล้าเผชิญกับปัญหา				
22.	ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำสิ่งต่างๆอย่างเต็ม ความสามารถ				
23.	แม้ต้องเผชิญกับอุปสรรค ฉันก็ไม่ยอมแพ้				
24.	เมื่อเริ่มทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ฉันมักทำต่อไปไม่สำเร็จ				
25.	ฉันพยายามหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาโดยไม่คิด เอาเองตามใจชอบ				
26.	บ่อยครั้งที่ฉันไม่รู้ว่าอะไรทำให้ฉันไม่มีความสุข				
27.	ฉันรู้สึกว่าการตัดสินใจแก้ปัญหาเป็นเรื่องยาก สำหรับฉัน				
28.	เมื่อฉันต้องทำอะไรหลายอย่างในเวลาเดียวกัน ฉัน ตัดสินใจได้ว่าจะทำอะไรก่อนหลัง				
29.	ฉันลำบากใจเมื่อต้องอยู่ในสังคมแปลกหน้าหรือ คนที่ไม่คุ้นเคย				
30.	ฉันทนไม่ได้เมื่อต้องอยู่ในสังคมที่มีกฎระเบียบขัด กับความเคยชินของฉัน				
31.	ฉันทำความรู้จักกับผู้อื่นได้ง่าย				
32.	ฉันมีเพื่อนสนิทหลายคนคบกันมานาน				
33.	ฉันไม่กล้าบอกความต้องการของฉันให้ผู้อื่นรู้				
34.	ฉันทำในสิ่งที่ต้องการโดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน				

ข้อ	ข้อความ	ไม่จริง	จริง บางครั้ง	ค่อนข้าง จริง	จริง
35.	เป็นการยากสำหรับฉันที่จะได้แข่งกับผู้อื่น แม้จะมีเหตุผลเพียงพอ				
36.	เมื่อไม่เห็นด้วยกับผู้อื่น ฉันสามารถอธิบายเหตุผลที่เขายอมรับได้				
37.	ฉันรู้สึกดีน้อยกว่าผู้อื่น				
38.	ฉันทำหน้าที่ได้ดี ไม่ว่าจะอยู่ในบทบาทใด				
39.	ฉันสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดีที่สุด				
40.	ฉันไม่มั่นใจในการทำงานที่ยากลำบาก				
41.	แม้สถานการณ์จะเลวร้าย ฉันก็มีความหวังว่าจะดีขึ้น				
42.	ทุกปัญหามักมีทางออกเสมอ				
43.	เมื่อมีเรื่องที่ทำให้เครียด ฉันมักปรับเปลี่ยนเป็นเรื่องผ่อนคลายหรือสนุกสนานได้				
44.	ฉันสนุกสนานทุกครั้งกับกิจกรรมในวันสุดสัปดาห์และวันหยุดพักผ่อน				
45.	ฉันรู้สึกไม่พอใจที่ผู้อื่นได้รับสิ่งดีๆ มากกว่าฉัน				
46.	ฉันพอใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่				
47.	ฉันไม่รู้ว่าจะหาอะไรทำ เมื่อฉันรู้สึกเบื่อหน่าย				
48.	เมื่อว่างเว้นจากภาระหน้าที่ ฉันจะทำในสิ่งที่ฉันชอบ				
49.	เมื่อรู้สึกไม่สบายใจ ฉันมีวิธีผ่อนคลายอารมณ์ได้				
50.	ฉันสามารถผ่อนคลายตนเองได้ แม้จะเหนื่อยเนื่องจากภาระหน้าที่				
51.	ฉันไม่สามารถทำใจให้เป็นสุขได้จนกว่าจะได้ทุกสิ่งที่ต้องการ				
52.	ฉันมักทุกข์ร้อนกับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ ที่เกิดขึ้นเสมอ				

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามด้านพฤติกรรม (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ป.)

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้ข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรม มีจำนวน 25 ข้อ กรุณาตอบทุกข้อโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความรู้สึกที่ท่านรับรู้

ที่	ข้อความ	ไม่จริง	อาจจะจริง	จริง
1.	ฉันพยายามทำตัวดีกับคนอื่น			
2.	ฉันอยู่ไม่นั่งนิ่งๆไม่ได้			
3.	ฉันมักจะบ่นว่าปวดศีรษะ ปวดท้อง			
4.	ฉันเต็มใจแบ่งปันของให้เพื่อน(ขนม ของเล่น ดินสอ เป็นต้น)			
5.	ฉันโกรธแค้นและมักอารมณ์เสีย			
6.	ฉันชอบอยู่กับตนเอง ฉันชอบเล่นคนเดียว			
7.	ฉันมักทำตามที่คุณอื่นบอก			
8.	ฉันขี้กังวล			
9.	ใครๆก็ฟังพาฉันได้ ถ้าเขาเสียใจ อารมณ์ดี หรือไม่สบายใจ			
10.	ฉันอยู่ไม่สุข วุ่นวายใจ			
11.	ฉันมีเพื่อนสนิท			
12.	ฉันมักมีเรื่องทะเลาะวิวาทบ่อย			
13.	ฉันไม่มีความสุข ท้อแท้ ร้องไห้บ่อย			
14.	เพื่อนๆส่วนมาก ไม่ชอบฉัน			
15.	ฉันวอกแวกง่าย ฉันรู้สึกว่าไม่มีสมาธิ			
16.	ฉันกังวล เวลาอยู่ในสถานที่ที่ไม่คุ้นเคย			
17.	ฉันดีกับเด็กที่เล็กกว่า			
18.	มีคนว่าฉันชอบโกหกหรือขี้อโกหกบ่อย			
19.	เด็กๆคนอื่นล้อเลียนหรือรังแกฉัน			
20.	ฉันมักจะอาสาช่วยเหลือคนอื่น(พ่อ แม่ ครู)			
21.	ฉันคิดก่อนทำ			
22.	ฉันเอาของคนอื่นในบ้าน ที่โรงเรียนหรือที่อื่น			

ที่	ข้อความ	ไม่จริง	อาจจะจริง	จริง
23.	ฉันเข้ากับผู้ใหญ่ได้ดีกว่าเด็กในวัยเดียวกัน			
24.	ฉันขี้กลัว รู้สึกหวาดกลัวได้ง่าย			
25.	ทำงานได้จนสำเร็จ ตามความตั้งใจในการทำงาน ของฉันดี			

ภาคผนวก ข

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม

การทดสอบค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม (Reliability)

การหาค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้ทดสอบโดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบก่อนจะเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป จากผลการทดสอบแบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางผนวกที่ 1 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ Alpha ของการวัดการเบี่ยงเบนด้านอารมณ์

Reliability Analysis-Scale (Test)

Item-Total Statistics

ข้อที่	Scale Mean if Item Delete	Scale Variance if Item Delete	Corrected Item Total Correlation	Alpha if Item Deleted
Item 1	158.8000	17.3379	.5017	.9240
Item 2	159.8333	177.7989	.0322	.9295
Item 3	189.6000	171.1448	.4824	.9242
Item 4	159.9667	178.4471	.0230	.9280
Item 5	159.5667	176.5989	.1898	.9263
Item 6	159.6000	177.4897	.1134	.9263
Item 7	159.3333	177.4713	.0873	.9274
Item 8	159.4333	176.8747	.2132	.9260
Item 9	159.2333	177.0816	.0921	.9278
Item 10	159.2667	173.7885	.2142	.9275
Item 11	158.9333	161.9264	.6688	.9222
Item 12	158.6000	170.3172	.6889	.9222
Item 13	158.9333	167.3057	.9378	.9211
Item 14	159.2667	164.7540	.6438	.9225
Item 15	158.9333	167.3057	.9378	.9211
Item 16	158.9333	167.3057	.9378	.9211
Item 17	159.2667	158.6851	.9460	.9187

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

Reliability Analysis-Scale (Test)

Item-Total Statistics

ข้อที่	Scale Mean if Item Delete	Scale Variance if Item Delete	Corrected Item Total Correlation	Alpha if Item Deleted
Item 18	159.2667	158.6851	.9460	.9187
Item 19	158.6000	176.3862	.2004	.9262
Item 20	158.6000	176.3862	.2004	.9262
Item 21	158.6000	176.3862	.2004	.9262
Item 22	158.6000	176.3862	.2004	.9262
Item 23	158.6000	176.3862	.2004	.9262
Item 24	158.6000	176.3862	.2004	.9262
Item 25	158.9333	167.3057	.9378	.9211
Item 26	159.2667	177.1678	.1059	.9273
Item 27	159.2333	177.5644	.1761	.9261
Item 28	159.0333	171.3437	.5042	.9240
Item 29	159.0667	170.4782	.5830	.9234
Item 30	158.7667	170.5299	.6309	.9234
Item 31	158.9333	167.3057	.9378	.9211
Item 32	158.7667	176.6678	.1658	.9265
Item 33	158.6000	170.3172	.6889	.9229
Item 34	158.7000	173.9414	.3740	.9250
Item 35	159.3333	178.5057	.0882	.9264
Item 36	159.3333	178.5057	.0882	.9264
Item 37	159.6000	176.3862	.2004	.9262
Item 38	159.5667	175.9782	.1447	.9275
Item 39	158.6000	176.3862	.2004	.9262
Item 40	158.9333	174.0644	.1654	.9290

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

Reliability Analysis-Scale (Test)

Item-Total Statistics

ข้อที่	Scale Mean if Item Delete	Scale Variance if Item Delete	Corrected Item Total Correlation	Alpha if Item Deleted
Item 41	158.6000	176.3862	.2004	.9262
Item 42	158.8000	176.5103	.1354	.9272
Item 43	159.6000	170.3172	.6889	.9229
Item 44	159.6000	170.3172	.6889	.9229
Item 45	159.6000	170.3172	.6889	.9229
Item 46	159.6000	170.3172	.6889	.9229
Item 47	159.6000	170.3172	.6889	.9229
Item 48	159.6000	170.3172	.6889	.9229
Item 49	159.6000	170.3172	.6889	.9229
Item 50	159.6000	170.3172	.6889	.9229
Item 51	159.4333	177.0126	.1994	.9261
Item 52	158.9333	167.3057	.9378	.9211

Alpha = .9260

ตารางผนวกที่ 2 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ Alpha ของการวัดการเบี่ยงเบนด้านพฤติกรรม

Reliability Analysis-Scale (Test)

Item-Total Statistics

ข้อที่	Scale Mean if Item Delete	Scale Variance if Item Delete	Corrected Item Total Correlation	Alpha if Item Deleted
Item 1	21.7667	33.9782	.0779	.7227
Item 2	22.1333	29.7057	.6694	.6815
Item 3	22.1333	32.9471	.1015	.7281
Item 4	22.3000	32.9759	.1985	.7162
Item 5	21.9333	31.6506	.3291	.7065
Item 6	22.6333	33.3437	.1953	.7162
Item 7	21.8333	32.6264	.2532	.7125
Item 8	21.9333	33.5816	.1136	.7216
Item 9	21.8667	32.3264	.2450	.7131
Item 10	22.3333	31.1264	.4240	.6995
Item 11	22.6333	31.7575	.3297	.7066
Item 12	22.3333	31.1264	.3853	.7018
Item 13	22.4000	31.4207	.3382	.7056
Item 14	21.7333	32.9609	.2073	.7155
Item 15	21.9000	32.3590	.3242	.7083
Item 16	21.9333	32.6851	.1394	.7238
Item 17	21.7333	33.0299	.1968	.7162
Item 18	22.3000	33.1138	.1780	.7175
Item 19	22.0000	31.7931	.2799	.7104
Item 20	21.6667	32.7816	.2218	.7146
Item 21	22.0000	31.7241	.3962	.7029
Item 22	22.4667	31.6368	.3067	.7082
Item 23	22.0667	33.1678	.1510	.7198
Item 24	21.7333	32.4092	.2289	.7144

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

Reliability Analysis-Scale (Test)

Item-Total Statistics

ข้อที่	Scale Mean if Item Delete	Scale Variance if Item Delete	Corrected Item Total Correlation	Alpha if Item Deleted
Item 25	22.3333	32.3230	.2469	.7130

Alpha = .7204

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ	นางปิยนัทร คนชม
วัน เดือน ปี	29 มิถุนายน 2521
ภูมิลำเนา	22 หมู่ 11 ตำบล ห้วยม้า อำเภอเมือง จังหวัดแพร่
การศึกษา	ศึกษาศาสตร์บัณฑิต เอกวิทยาศาสตร์ (เคมี) โท จิตวิทยา มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ 2544 ประกาศนียบัตร การจัดการและการประเมินโครงการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2545
ตำแหน่ง	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนออเงิน (อ่อน-เหม อนุสรณ์) เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
ที่อยู่ปัจจุบัน	225 / 155 ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ